

Butlletí Municipal de l'Ajuntament d'Argentona

cap de creus

166
maig — juliol
2022

ENTREVISTA

Carme Pinós, autora
del càntir de l'any

REPORTATGE

Dones al capdavant
d'entitats

ENTREVISTA

Exculpats els imputats
per Argentona Projectes

Festa Major!

3-6
d'agost

Sant | 4
Domingo agost

72a Festa
del Càntir

Argentona 20
22

organitzat

Ajuntament
d'Argentona

ARGENTONA

amb suport de

Generalitat
de Catalunya

Diputació
Barcelona

EDITA

Ajuntament d'Argentona,
Regidoria de Mitjans de
Comunicació

DIPÒSIT LEGAL

B-44775-91

PRESIDENT

Georgina Sabadell i Simó

CONSELL DE REDACCIÓ

Consell Municipal de Mitjans
de Comunicació d'Argentona

EQUIP DE REDACCIÓ

Marina Alaminos, M. Rosa
Martínez, Ferran Egea i
Elisenda Fernández

COL·LABORADORS

Grups municipals d'Unitat,
Tots per Argentona, PSC,
Junts x Cat i Partit Popular,
Centre d'Estudis Argentonins
i Museu del Càntir

IMPRESSIÓ

Impremta Pagès S.L.

EXEMPLARS

2.500

CONTACTE

93 756 06 24
radiodirector@argentona.cat
radioargentona.cat

Foto de portada:
Elisenda Fernández

EDITORIAL

I ja som aquí! A les mans teniu un cap de creus més gruixut que en altres ocasions, gairebé un número doble.

A la primera part de la revista hi trobareu un recull d'imatges de la Dia-
da de la Flor, la primera després de dos anys de pandèmia. També hi veu-
reu moments viscuts a l'Argillà 2022 i la felicitat i l'alegria que traspuava la
celebració del III Argentjove. També parlem amb la **Carme Pinós**, premi
nacional d'arquitectura i autora del Càntir de l'Any, i ens asseiem amb les
tres responsables de les entitats que més persones convoquen als carrers
de la vila cada cop que organitzen una activitat. Dona la coincidència
que, per primer cop a la història, totes tres són dones. Parlem d'aquest
fet i de com això incideix en les noves formes d'organitzar-se. També us
expliquem com s'ha gestat la lletra de la sardana "Argentona, Argentona!"
i parlem amb Jordi López, dissenyador del cartell de Festa Major.

La segona part de la revista us ofereix una entrevista amb Xavier Collet
i Ferran Armengol, dos dels encausats pel cas d'Argentona Projectes que,
finalment, han quedat del tot exculpats. També posem cara a una de les
prop de quaranta persones refugiades d'Ucraïna que viuen entre no-
saltres. I finalment, en aquest Cap de Creus parlem amb joves que han
marxat a formar-se o treballar altres punts del planeta, expliquem com
s'ho han fet i com els ha anat l'experiència.

Aquest Cap de Creus el tanca en Domingo Nieto. El 4 d'agost celebra-
rà sant i aniversari, setanta-cinc estius dels quals, bona part, ha dedicat i
encara dedica a l'escalada.

SUMARI

4 REPICA, REPICA

6 EN BREU

14 A FONS

39 POLÍTICA

44 L'ESPITLLERA

14

ENTREVISTA

Carme Pinós, autora del
càntir de l'any

30

ENTREVISTA

Exculpats els imputats per
Argentona Projectes

16

REPORTATGE

Dones al capdavant
d'entitats

Cal una rectificació

Des de l'1 de setembre de 2014, la gent de l'associació **Argentona Cultura i Debat** hem fet uns 270 programes de tertúlies radiofòniques a Ràdio Argentona. En el transcurs d'aquests anys, només una vegada, com a representant de l'entitat i sense ofendre ningú, vaig tenir una discussió amb el regidor de Comunicació. Llavors havíem parlat de la concessió de la Creu de Sant Jordi a un ciutadà de la vila, de si els mèrits que li reconeixien eren certs o no.

I ara, el motiu d'aquesta carta. Des de les pàgines polítiques de la revista Cap de Creus de febrer – abril de 2022, Tots per Argentona va informar de la sentència d'absolució dels querellats pel senyor Félix Rosa. Al text es queixaven de l'ombra de dubte que altres representants municipals havien estès sobre ells amb allò d'"alguna cosa haureu fet". Fins aquí, allà ells els polítics i el seu teatre, escampant porqueria sense concretar i generant més dubtes, com si no n'hi hagués prou.

Però, en el mateix article, diuen que "durant setmanes, tertúlies de Ràdio Argentona es van creure jutges per titllar de lladres als acusats". Doncs bé, des de la meua tertúlia em vaig sentir al·ludit i així ho vaig fer saber a un regidor de Tots per Argentona, demanant-li que fes el favor d'aclarir el tema. Però ell em va respondre que no era cosa seva i que no veia la necessitat d'aclarir res. Així ho vaig traslladar a la tertúlia i un dels nostres col·laboradors va reaccionar exigint a TxA una rectificació o un aclariment. Els nostres tertulians són tan honestos, com a mínim, com ells. I les nostres tertúlies es poden consultar, de la primera a l'última, al web de Ràdio Argentona.

Els nostres tertulinas són tan honestos, com a mínim, com ells, i les nostres tertúlies es poden consultar

Però com que no volen donar-se per assabentats, a la seva revista L'Escletxa (n. 50) es tornava a repetir que "tertúlies ciutadanes de Ràdio Argentona se'n parlava sense tenir-ne cap mena de coneixement, titllant directament de lladres als acusats".

Reitero, com a responsable directe d'una tertúlia, que mai ens hem posat en aquest tema. Sí que ho fem, i molt, amb els jutges del procés independentista. Però no diem res dels jutges dels roba-gallines. Quedo en espera de la rectificació, l'agraïrem i en donarem coneixement a la nostra tertúlia amb molt de gust. — *Jordi Darbra, president d'Argentona Cultura i Debat*

El Casal de la Gent Gran!

M'adreço a tothom, en especial als de la tercera edat o, millor dit, la joventut gran d'Argentona. L'actual junta del Casal de la Gent Gran va ser nomenada a finals de febrer de 2020 i al març va arribar el malson de la

La bombolleta a punt d'explotar

ALBA VENTURA

A Mataró les nostres veïnes han arribat al límit. Cops de porra. Desnonaments. Famílies al carrer. L'article 47 pretén garantir el dret a l'habitatge digne i impedir l'especulació, però la realitat és que empreses, bancs i fons voltor estan decidint el preu de mercat dels nostres lloguers i que hi ha famílies al carrer perquè les institucions estan al servei dels rics i propietaris.

A Argentona sembla que la bombolleta mai explotarà. Però ara les joves no podem emancipar-nos si volem viure al nostre poble i les famílies han de fer acrobàcies per intentar arribar a final de mes. La crisi, la pandèmia i els efectes d'un capitalisme cada dia més salvatge, agreujaran

Aquí sembla que la bombolla no explotarà mai i les joves no podem emancipar-nos al nostre poble

la situació i Argentona arribarà al límit també.

De fet, fa dos mesos el Sindicat ja érem al Cros aturant un desnonament i gràcies a l'organització de les veïnes una família d'Argentona no viu avui al carrer. Hem de continuar lluitant i organitzant-nos; perquè no hi hagi gent sense casa ni cases buides, perquè la vida vagi abans que el capital, i el futur pugui ser esperançador.

pandèmia i ens va clausurar el local. Així vam estar fins a finals de juny del 2021, quan vam poder anar obrint de manera intermitent.

A principis d'aquest any ja hem pogut obrir, de forma estable, oferint les activitats de sempre: aquarel·les, teules i roba, mitja, ganxet, puntes de coixí, jocs de taula. Com a novetat hem iniciat dibuix i treballs manuals. Tot plegat, amb gran èxit de participació. També hem visitat Montserrat, hem anat a fer una calçotada a Lleida i una sardinada a l'Empordà.

Però no ens quedem aquí, també fem els quintos un o dos cops al mes. Es tracta d'un tipus de bingo amb premis com queviures, fruita o verdura, carn i embotits o llaunes per fer un bon vermut. També, un parell de cops al mes, fem una llumeneta per sortejar un pernil.

Al Casal també ens agrada molt celebrar les festes. Aquest any hi hem tornat amb el carnaval i Dijous Gras. També hem celebrat la festa del soci amb un berenar i una tómbola d'obsequis donats pels comerços del

Ja hem pogut obrir el Casal de la Gent Gran, de forma estable, oferint les activitats de sempre i algunes novetats

poble i alguns particulars, als quals aprofito per agrair la col·laboració. No em puc deixar l'arrossada de finals d'abril, l'assemblea general de socis al maig, la participació del Casal a la Diada de la Flor amb l'exposició dels treballs i la celebració de les revetlles de Sant Joan i Sant Pere. Per acabar, cal destacar que Caixabank ha obsequiat el Casal de la Gent Gran amb un desfibril·lador. — *M. Teresa Valls, presidenta del Casal de la Gent Gran d'Argentona*

Les cartes poden tenir un màxim de 1.400 caràcters i han d'anar signades. La revista es reserva el dret de resumir-les. Podeu fer-les arribar a Ràdio Argentona o pels nostres canals digitals.

El curs acaba amb més preguntes que respostes

MERCÈ RUBIO

DIRECTORA DE L'INSTITUT D'ARGENTONA

Acaba un curs marcat per diverses tongades de vagues convocades, de manera unitària, pels sindicats d'ensenyament. Les raons per mobilitzar-se eren moltes i diverses. Es reclamava la inversió de, com a mínim, el 6% del PIB en educació (actualment 3,6%); baixada de les ràtios a tots els nivells i augment de les plantilles per poder oferir atenció personalitzada a l'alumnat; reversió dels efectes de les retallades a les condicions laborals del professorat; oferta pública de places d'FP suficient i proporcionada; més recursos per l'educació inclusiva; retirada del nou currículum; calendari escolar consensuat amb la comunitat educativa; estabilització real del personal interí i pacte d'estabilitat; i defensa de la immersió lingüística i dels projectes lingüístics de centre.

Tot i la diversitat i quantitat de motius, el desacord sobre el calenda-

ri escolar va eclipsar la resta i l'opinió pública va atribuir la motivació de les vagues, en gran part, a l'avançament de l'inici de curs. Potser al departament ja li ha anat bé aquesta situació, perquè l'ha alliberat de donar explicacions de la resta de motius, molt més complicats d'explicar i resoldre.

Però, sabeu què? Dels tres dies que han avançat el calendari escolar del curs vinent (els que treballarem de més i pels quals l'opinió pública no entenia per què protestàvem tant), finalment es compensaran amb un dia més de lliure disposició i acabant el curs dos dies abans el mes de juny.

I la resta de motius? Ja no importen? Al contrari, la resta de motius són els que realment importen. Continuem necessitant més recursos per a l'educació inclusiva, una oferta de Formació Professional de qualitat i suficient, ràtios més baixes a les aules. En definitiva, més despesa

pública en educació. Aquests són els motius reals pels quals lluita un professorat que veu, amb impotència, com any rere any, cau la inversió que ha de garantir l'educació de qualitat que mereixen els nostres joves.

A propòsit, a 25 de juny encara no s'ha desenvolupat la nova llei que ha de regular la presència del català a les aules ni la norma que ens aclareixi quin haurà de ser el currículum a l'ESO. Aleshores, per què hem d'implantar un currículum a correccueta? Quin valor donen els legisladors a tota la feina feta durant anys per part dels i les docents per actualitzar les programacions i els continguts? En definitiva, quin valor dona el govern i el Departament d'Educació a la feina que fem? De veritat creuen que l'educació és un pilar fonamental per generar una societat amb valors i formada professionalment? O això, en realitat, no és el que importa?

Ocells d'Argentona, una afició que engresca

El confinament va fer que molta gent es fixés en la gran diversitat d'espècies d'ocells que habiten el nostre entorn

JOAN PUJOL

TÈCNIC DE MEDI AMBIENT DE L'AJUNTAMENT D'ARGENTONA

El mes de maig passat la biblioteca d'Argentona va organitzar les 3es Jornades d'Ornitologia d'Argentona, amb una xerrada i una sortida on hi van participar una setantena de persones. Tot un èxit de participació! I és que això de sortir amb uns prismàtics i una guia d'ocells per descobrir i identificar tota classe de moixons, rapinyaires i, en definitiva, l'avifauna que ens envolta, cada cop enganxa a més persones.

El confinament va fer també que molta gent es fixés en més detall en allò que tenia davant, però que mai havia mirat amb gaire atenció. Pardals, tórtores, cueretes, xoriguers, orenetes, magalls i un llarg etcètera d'espècies diferents els feia adonar de la gran diversitat d'ocells presents al nostre entorn més immediat. Doncs sí, cent vuitanta-sis!

Cent vuitanta-sis és el nombre d'espècies d'ocells registrades a Argentona, de les quals unes cent trenta-quatre són regulars (apareixen cada any), ja sigui perquè

estan de pas (passen en migració), com per exemple la cigonya, el còlit gris o el mastegatxos, o només hi hivernen, com la titella, l'esplugabous o el lluer. Altres són estivals, com les orenetes, el cucut o l'enganyapastors. Però, quantes crien aquí? Doncs unes setanta-set, tot i que el nombre exacte el sabrem quan finalitzi l'estudi de camp, participat per molts voluntaris, del Segon Atles d'Ocells Nidificants del Maresme.

Aquest estudi ha permès detectar espècies noves, com el pigot garser petit o la polla d'aigua, i altres en expansió, com el pigot garser gros o les exòtiques, tot i que invasores, cotorres. Però l'estudi també ha certificat l'extinció local del botxí, del siboc o del cucut reial, i la franca regressió d'altres espècies, com el mussol comú o l'òliba. També recula la població d'ocells d'espais oberts i conreus tradicional que, amb l'avanç del bosc, la urbanització i la intensificació agrícola, han perdut el seu hàbitat òptim.

Foto. ÀLEX MASCARELL

A FONTS

LA FLOR, LA FIRA I LA JOVENTUT

Fotografies —
Elisenda Fernández
i Ferran Egea

Per la Diada de la Flor les catifes engalanen els carrers d'Argenton — La nit abans, tot passejant, vam creuar-nos amb el voluntariat de la Comissió de la Diada que encara no havia deixat de pensar, vam saludar al veïnat arremangat que ultimava detalls ornamentals i vam bramar un 'bon profit' a les entitats que compartien el sopar al carrer abans d'enllestir la catifa.

L'endemà vam visitar la mostra de treballs de ferro i forja de l'argentoní Antonio Caballero, l'exposició d'art floral japonès al Saló de Pedra i vam quedar embadalits amb els treballs manuals exposats davant del Casal de la Gent Gran. Ronda per la Fira d'Artesania, camí fins al jardí de la casa Puig i Cadafalch que amagava una sorpresa musical i parada al Museu del Càntir per veure l'ou com balla.

El so de les gralles i tabals alertaven que la trepitjada de catifes estava a punt de començar, cloenda perfecta per la canalla perquè desfer sempre és divertit. Algú fa pedagogia cultural explicant que cal esperar que la colla gegantera obri pas i es mantingui certa distància prudencial per no entorpir el pas dels gegants. El servei de neteja, recull el darrer rastre d'una edició que ha tornat a omplir els carrers de vida com abans de la pandèmia. Fins a l'any que ve, punt i floral!

3

1. Catifa de l'escola Bernat de Riudemeia. 2. El carrer Gran engalanat. 3. La catifa de Garrinada els seus autors. 4. Els gegants obren la trepitjada. 5. Un detall de la decoració a les escales de l'església. 6. Dos nens embal·ladits davant l'ou com balla, al Museu del Càntir. 7. L'Eulàlia també va guarnir l'entrada de casa seva. 8. La catifa de la Colla de Diablers d'Argentona **Pàgina anterior.** La catifa de l'escola Argentona resseguia el carrer Torras i Bages.

1

2

4

5

6

7

1. Public de totes les edats es va passejar per la Fira Argilà 2022. **2.** La terrissaire Vero Díaz, de Sant Cugat, es va endur el premi a la millor parada a Argilà 2022 Rei Gaspar. **3.** Una batucada va donar el tret d'inici al III Argentjove. **4.** La Festa va continuar al Casal de Joves amb actuacions musicals. **5.** Marc Teixidó i Marina Muñoz són els autors del cartell de la Garrinada d'enguany.

Represa d'Argillà i Argentjove—

El mes de juliol es va viure la celebració de la Fira Internacional de Ceràmica i Terrissa - Argillà 2022, ja sense restriccions. Un públic de totes les edats va passejar-se pel recinte firal ubicat, un any més, al pati de l'escola Bernat de Riudemeia.

El mateix juliol va tornar a celebrar-se una nova edició de l'Argentjove. La festa, plagada d'atuacions musicals, va arrencar a la plaça Nova i, posteriorment, es va traslladar al Casal de Joves de l'antiga fàbrica Veltro. En el transcurs de la celebració es va donar a conèixer el cartell de la Garrinada d'aquest estiu. —

L'arquitecta Carme Pinós, amb el càntir de l'any. FERRAN EGEA

El càntir de la Pinós

“M'agrada reivindicar el paper social de l'arquitectura, el paper de donar dignitat a la gent”

“VAIG COMENÇAR A fer càntirs amb plastilina, però semblava el ball dels monstres, no me'n sortia. I en un moment donat, vaig parar i em vaig preguntar què significa un càntir. Em va venir el record de quan era petita i passava els estius a la finca que teníem a Lleida. El meu germà i jo portàvem aigua amb un càntir a la gent que teníem a casa collint fruita. Aquella era la màxima distracció que teníem. A partir d'aquest record vaig entendre que havia de buscar en quin lloc té sentit un càntir.”

Cap de Creus: Vostè era la nena del càntir.

Carme Pinós: Sí! (riu) Els records d'infantesa et marquen molt!

S'ho ha passat bé fent el càntir?

Sí, sí! Jo sempre m'ho passo molt bé projectant. A mi em fa tanta il·lusió fer un càntir com fer el Centre Cultural del Caixa Fòrum. Qualsevol proposta és un repte i sempre dic que els creatius ens basem en la confiança que tenim en nosaltres mateixos per treballar lliurement. Tot i que al principi no em sortia. Jugava massa amb la forma. Fins que no vaig dir-me, pensa què significa un càntir avui en dia. Quan tens les cartes ben posades sobre la taula, el joc és més fàcil.

El càntir, un atuell senzill que aporta solucions.

La ceràmica és un bon aïllant, a més, dona calidesa a l'arquitectura. Tota la

façana de l'escola Massana, on vaig treballar amb el Toni Comella, i és ceràmica. No deixa de ser una mica car, però a mi m'agrada treballar amb ceràmica. Ara estic fent unes bodegues i tota la façana torna a ser de ceràmica.

Fa molts anys que t'hi dediques, com defineixes la teva arquitectura actual?

Sempre he seguit una mateixa línia. Intento ser molt respectuosa amb el lloc, amb el context, amb la geografia, amb el clima, amb l'orientació del sol... Però també amb el context cultural, els llocs tenen memòria i com a arquitecta has de conèixer aquesta memòria i ajuntar-te amb ella, no per mirar enrere, sinó per agafar impuls des de darrere per tirar endavant. Però no pots mai ignorar la memòria que tenen els llocs.

Hi ha una arquitectura elitista i una altra per a les persones?

No hi ha dues arquitectures. L'arquitectura és l'arquitectura i ha de ser respectuosa amb el lloc, donar digni-

tat a la gent que hi viu, a l'usuari... El que passa és que l'arquitectura se l'ha apropiada el mercat. Entre altres raons, perquè mou molts diners. I això comporta una arquitectura al servei de l'especulació, al servei de l'aprofitament ràpid i que no pensa massa en el futur. Però això no és arquitectura. L'arquitectura és sentit comú i donar dignitat a la gent. Això altre és mercat, no m'agrada dir-li arquitectura.

S'ha posat l'accent en què ets la primera dona a dissenyar un càntir.

No m'agrada pensar en això. Jo ja sé que tants premis... Cada dia en rebo un. Hi ha una cosa que han de buscar les dones sota les pedres. Perquè dones arquitectes, que portin un estudi soles i que portin el pes de la seva carrera com jo n'hi ha poques. Però quan em demanen no penso que m'han cridat pel fet de ser dona, penso que ho han fet perquè han pensat que puc ser una bona dissenyadora. Quan em donen tants premis, m'ho miro de reüll i em pregunto 'serà perquè sóc dona?'. Al llarg de la meva carrera m'he trobat en mil problemes, però hem de tirar endavant i fer-nos valer per la nostra feina.

El lideratge femení és diferent?

Sí, sí! Fixa't que és molt curiós. Ho tinc bastant pensat tot això del què significa ser dona en l'arquitectura... L'altre dia llegia un article que em reafirmava en el que jo dic, que moltes vegades les escoles d'arquitectura ara estan més plenes de dones que d'homes. I jo dic, no és que vinguin més dones, és que els homes se'n van a altres carreres que donen més eficiència. Ara s'han posat de moda les matemàtiques. Abans hi havia dones fent matemàtiques, ara quasi ja no n'hi ha. En el moment en què

aquestes carreres suposen un treball molt competitiu, la dona es retira. La dona no és competitiva. Sembla un tòpic, però és veritat, tenim als gens la devoció per la cura. Ortega i Gasset deia, 'El hombre es lo que hace, la mujer és'. Per això l'home fa una arquitectura més totèmica. Aquestes fotografies de cases sense cap cadira, d'esplanades que semblen monuments, jo penso, "què és això?". En canvi, a mi m'agrada reivindicar el paper social de l'arquitectura, el paper de donar dignitat a la gent. Jo vull que estigui usada, sentida, i això és el més pròxim a la nostra feminitat. Aquesta voluntat de cuidar.

Hem de redescobrir l'arquitectura que ens envolta?

Sí! L'arquitectura sempre ha sigut cultura. La humanitat es fa sedentària amb la construcció d'un temple. Aquesta és la primera arquitectura, la que fa sedentari a l'home i crea una manera diferent de socialitzar-se. Quan l'home estava a les caveres darrere de les feres, les relacions eren diferents. En el moment en què l'home es fa sedentari, es jerarquitzava diferent i és l'arquitectura el que fa el ser sedentari. L'arquitectura té un paper importantíssim en la història, és art, és el lloc en el qual ens relacionem, és el que ens ha convertit en la societat que som ara. ■

Dones al capdavant de la festa

La Mònica Rebull i la Júlia Morros treballen en llibreries de la vila, mentre que la Marina exerceix de periodista a Barcelona. Però totes tres dediquen gran part del seu temps lliure a la gestió de les tres entitats de la vila que més gent fan sortir al carrer quan arriba Festa Major: Els Geganterers i Gralles, la Colla de Diables i Garrinada.

TOT I QUE per a elles no és un fet destacable la seva condició de dona al capdavant d'una organització, el cert és que els caps visibles de les entitats de la vila sempre han estat homes. Parlem amb elles d'aquesta circumstància, de què els aporta treballar en una entitat i del valor que aquestes tenen per Argentona.

Malgrat les diferències generacionals es coneixen, les unes han estat a les entitats de les altres, i se saluden amb familiaritat quan el Cap de Creus les cita a les escales de l'Església. No cal començar l'entrevista, elles arren-

quen la conversa al moment, tenen la Festa Major a tocar i estan immerses en els preparatius. Totes elles han estat o participat en les altres entitats de les altres.

La Mònica va entrar, per primer cop, als Geganterers d'Argentona amb catorze anys. Després va formar part de la Colla de Diables i ara fa un temps que ha tornat a agafar la gralla i, a més, s'ha convertit en cap de colla. Però no es considera 'cap' de ningú, insisteix que les responsabilitats són compartides amb el president de l'entitat, en Marcel Pedragosa, i amb

la resta d'integrants.

La Júlia Morros ha estat presidenta de la Colla de Diables durant 4 anys. "Això vol dir assumir la representació jurídica de l'entitat, ser la responsable de l'organització, la logística, la contractació... Ets el punt de referència de la colla, tot i que es treballa amb una Junta Directiva". El passat mes de juny la presidència va passar a mans de Miquel Hernández, "però segueixo a la junta com a vocal de la secció de pirotècnia. A la colla ens repartim les tasques i les responsabilitats, tot i que, òbviament, la presidència té la

D'esquerra a dreta, Júlia Morros, Mònica Rebull i Marina Alaminos. M. ROSA MARTÍENZ

responsabilitat jurídica, per tant, té la darrera paraula”.

Aquesta responsabilitat jurídica també és el que caracteritza la presidència de la Garrinada que aquest any ha assumit la Marina Alaminos. És el primer cop que l'assumeix una dona en els més de 20 de funcionament del col·lectiu. La Marina també ha estat membre de tabalers i grallers, però anar assumint responsabilitats dins de Garrinada ha estat una “evolució natural” com a jove de la vila. Es confessa una “frikie de la paperassa” i entén que precisament això l’ha portat al capdavant de l’organització de Garrinada. “El president de l’entitat ha de tenir temps per implicar-se per moure papers a l’Ajuntament. Però funcionem de forma transversal i a l’hora de decidir tothom té el mateix pes dins l’assemblea”. De fet, durant l’any, l’organització de Garrinada la mou un petit nucli de gent, tanmateix quan arriba la celebració de la Festa les mans es multipliquen i l’entitat aplega un centenar de voluntaris i voluntàries al llarg dels tres dies d’activitats i concerts.

Del treball vertical, al treball en equip

Totes tres coincideixen que ha desaparegut la persona que “mana” dins les entitats i consideren que les formes assembleàries o de treball en equip són molt més enriquidores. Així i tot, la Mònica assegura que mai ha viscut la seva participació a Geganters com qui forma part d’un “ramat que va cap on li diuen”. “A mi m’ha caigut el càrrec com hauria pogut caure-li a algú altre, no hi havia una voluntat de lideratge. Tot passa per la junta, allà es parla i es busca l’acord”.

Per la seva banda, la Júlia explica que a la Colla de Diables compta

Ha desaparegut la persona que “mana”, les formes assembleàries o de treball en equip són més enriquidores.

amb més de vuitanta integrants i això dificulta el sistema assembleari. Per aquest motiu, van establir per estatuts que es funcionaria amb una junta oberta. “Tothom que vulgui participar-hi, ho pot fer”, afirma Morros i afegeix que “hi ha un grup de treball d’avançada, que coneix les dinàmiques de treball i de calendari”.

La pandèmia, punt d’inflexió

El sotrac que va suposar la pandèmia també ha afectat a les entitats. “Han estat dos anys duríssims”, admet Júlia Morros. Tant Diables com Garrinada van haver de cancel·lar les activitats previstes que havien comportat moltes hores de feina. Un cop han tornat als carrers, es troben amb gentades amb ganes de veure’ls, però reconeixen que aquesta voluntat de participar de la festa no es tradueix en més interès per participar a les entitats. “Després de la pandèmia les prioritats han canviat. La gent es planifica els caps de setmana a mesos vista i quan has de fer una sortida ja no hi ha la disponibilitat que hi havia abans”, explica la Júlia. A Geganters i Grallers també ho noten, “som molta gent, però no tothom pot portar un gegant”, lamenta la Mònica “per això, quan un nen es vol apuntar a la colla per poder portar els capgrossos, mirem que també s’hi apunti el pare”. A Garrinada la pandèmia ha

suposat estroncar el relleu natural de l’entitat. “L’habitual és que vagis a Garrinada amb els pares, després hi vagis amb amics, quan fas els 17 o 18 ja pots entrar de voluntari a la barra, posteriorment t’hi pots anar implicant en les diferents comissions segons els teus interessos... Però tot això ha quedat parat i ara hem de reenganxar als joves”, considera Alaminos.

Quan se’ls assenyala que és el primer cop que aquestes tres entitats, al mateix temps, estan liderades per dones, no hi donen importància. “Jo m’hi vaig posar perquè vaig sentir que els companys em feien costat”, explica Júlia Morros. Per la seva banda, Marina Alaminos admet que Garrinada “abans tenia un funcionament més vertical, havia lideratges molt marcats, tots homes, però ningú ho posava en dubte en aquell moment”. Considera que la dinàmica va canviar amb l’entrada de moltes noies joves que han fet molta feina. També admet que les el filtre feminista, a l’hora d’escollir grups i cantants, és un criteri molt recent.

Coincideixen que on han viscut situacions de masclisme ha estat a l’hora de treballar amb agents externs a l’entitat. “El que he viscut més és el paternalisme per fet de ser jove. Però també m’ha passat d’anar a una trobada de colles i que, quan ens venen a saludar, donin la mà a l’home que tinc al costat, quan la presidenta soc jo, ha estat amb mi amb qui han parlat per telèfon i amb qui s’ha gestionat tota la feina”. Justifica aquests comportaments perquè no és habitual veure dones al capdavant d’una colla de diables, “les veus en temes logístics, encarregant-se del sopars”. Marina Alaminos conclou: “Les entitats són el reflex d’una societat en la qual els homes tenen més veu. Però sempre hi ha hagut dones al capdavant”. ■

S'estrena la sardana més nostrada

Isabel Villarroya ha posat paraules a la sardana de Sígfrid Galbany. Una quarantena de cantaires, dirigits per Narcís Perich, l'estrenaran per Festa Major.

ISABEL VILLARROYA, INFERMERA de professió i aficionada a posar lletra a cançons, també és una fidel seguidora de les sardanes. 'Argentona, Argentona' la va escoltar, per primera vegada, al programa 'Curts i llargs' de Ràdio Argentona, i des d'aleshores que n'està enamorada. Amb el pas del temps va decidir posar-hi paraules: "sempre he pensat, malaguanyada sardana sense lletra". Vista la bona acollida entre familiars i amics, la va ensenyar a Narcís Perich, director de la Coral Llaç d'Amistat, que va donar el vistiplau per arranjari-la. Perich admet que és una sardana escrita per a cobla i que "hem hagut de

fer equilibris" per adaptar-la, però l'esforç ha valgut la pena i està "molt content" del resultat. I és que per a Perich també ha estat una encomana "especial, ja que fer coses per al poble motiva molt".

La sardana es divideix en tres parts: la primera gira al voltant de l'espai natural d'Argentona, la segona de la seva gent, i la tercera se centra en les tradicions. L'objectiu de Villarroya era "fer un tastet de tot perquè tothom s'hi pugui sentir representat" alhora que pretenia "fer un homenatge a la vila" que tant s'estima. "He intentat posar una mica de la meua ànima a la lletra", explica l'argentonina.

Villarroya, que viu amb molta emoció tot el procés d'elaboració, arranjament i cantada de la sardana, admet que un dels moments que més la va emocionar va ser quan la va tenir en paper: "veure la partitura em va fer molta il·lusió".

Des de fa unes setmanes, una quarantena de persones, tant integrants de corals com argentonins i argentonines a nivell individual, assagen la cantada de la sardana sota la direcció de Narcís Perich. El director només els diu que "cantin i s'ho passin bé, que sentin la sardana, la música i que la disfrutin, que anirà bé". El resultat el veurem per la Festa Major. ■

Argentona, Argentona!

Caminant per la muntanya,
cap al Castell de Burriac,
veig una vila preciosa
enclotada en una vall.

Repica velles llegendes
son alegre campanar.
Encara té un vell tramvia
i bonics indrets per gaudir-ne i passejar.
Els carrers sempre respiren
aroma de pins i tranquil·litat.

Plena de fonts per totes les contrades,
cuidades primorosament,
les seves aigües saludables
ens porten a la Font Picant.

Argentona, Argentona
terra antiga de pagès,
de progrés fas la teva història,
molt ha lluitat la teva gent.

Sempre bressol de cultura,
artistes i lletraferits,
cors de cantaires i músics
i el Museu t'han fet honors al llarg dels anys.

És festa i els gegants arriben
lalarà, lalarà, lalarà, lalarà, posa't a ballar.
L'espetic i el foc dels diables
lalarà, lalarà, lalarà, lalarà, vinga a saltar.
A plaça ja sona la Cobla
ara fem rotllana i a dansar.
A la Garrinada tos volem anar.
Glòria a Sant Domingo, glòria a Sant Julià.

Plena de flors per primavera,
ple de càntrics a l'estiu.
Bella vila d'Argentona
A tothom qui ve somriu.

—Isabel Villaroya.

L'homenatge: El cartell també vol ser un homenatge a l'entitat dels Diables, pel seu 30 aniversari. I, al mateix temps, un homenatge a una persona, al Sergi Serra, que va morir fa un any. Era el millor amic del meu germà, era diable, director de Xarxa, feia curses, era estimat i estimava el poble. En el cartell hi veig en Sergi bevent de la font de l'eternitat.

Dualitat: El cartell proposa el joc d'unir dues idees per crear-ne una de nova. El dimoni representa el foc, la nit, la cultura, mentre que el càntir simbolitza l'aigua, el dia, la tradició.

El disseny gràfic: Celebro que el disseny estigui present a la Festa Major d'Argentona. Que s'encarregui la imatge de la festa a professionals de casa anima els joves a interessar-se per aquest camí. Així i tot, sap greu que siguin feines molt volàtils.

Records: La meua Festa Major eren les nits sense dormir del dia 3, la Garrinada, les matinades i el correfoc. Em queda una espina, jo sóc percussionista i sempre m'hauria agradat tocar el timbal amb els Diables, però no ha arribat el moment.

El procés: M'ho he passat molt bé amb el cartell. He estat més temps pensant-lo, pensant en les possibles interpretacions, que no pas fent-lo. Espero que a la gent li agradi.

Precedents: He fet altres dissenys per les festes d'Argentona. He pogut fer cartell per la Diada de la Flor i també per les Dotze Hores contra el racisme i la xenofòbia. També vaig guanyar el concurs de cartells de la Fira del Càntir, amb un cartell polèmic perquè vaig dibuixar un càntir de plàstic. En aquell moment volia representar la dualitat d'una peça.

LA PARET DE LES MENTIDES

Jordi López “La Festa Major és no dormir”

Jordi López (1980) és fill d'Argentona tot i que, des dels 24 anys, viu a Mataró. Apassionat de la música i el disseny, va acabar decantant-se pel segon per a fer carrera professional. Però manté un peu al món de la música amb ‘Sol i menta’.

LA GARRINADA

FESTA MAJOR DE SANT DOMINGO ARGENTONA 22a EDICIÓ

ENTRADA GRATUÏTA

04 D'AGOST

05 D'AGOST

06 D'AGOST

TORNEIG BÀSQUET 3x3

GARRIDUB AMB

INNA BABYLON SOUND SYSTEM
i CHALART58 + FRIENDS

TARDA POPULAR

MONÒLEGS AMB

RAQUEL HERVÁS i MARTA BOSCH
SOPAR POPULAR

GRAN CAIPIRINYADA
POPULAR

AMB MITJANIT VERSIONS
i DJ BADABRONX

THE CRAB APPLES
LAS NINYAS DEL CORRO

31 FAM

* DJ TRAPELLA *

ORQUESTRA
DE LA GRAN PORCA
FLASHY ICE CREAM

LADILLA RUSA

* DJ SETAQUEHABLA *

ALÉRGICAS AL POLEN

ADALA

BEJO

* DJ DOMINGO EL GRAN *
FT. LOCAL 119

Ajuntament
d'Argenton

FOOD TRUCKS

GARRIBUS A MATARÓ

Segueix-nos a
@La_Garrinada

ESCOLA
ARGENTONA

ESPAILLURE
DE SENSIBLE

CULTURA

Rècord de propostes a la 10a edició del Sense Portes

La convocatòria de presentació d'espectacles per a la desena edició del Festival Sense Portes ha superat totes les expectatives. S'han presentat un total de 308 propostes de companyies i professionals, una xifra rècord i que dobla les sol·licituds de l'any passat. Entre totes les propostes, es triaran les que s'adeqüin millor a les característiques del certamen i altres es podrien proposar per a la següent Temporada de La Sala.

La regidoria de Cultura de l'Ajuntament d'Argentona es mostra molt satisfeta per la resposta del sector i per l'interès que desperta aquest festival d'arts de carrer que, enguany, se celebrarà del 30 de setembre al 2 d'octubre. Confessen que estan il·lusionats i esperançats que aquesta desena edició es pugui dur a terme amb totes les facilitats i comoditats per als professionals i el públic, després dels dos darrers anys amb restriccions per la pandèmia. A més, estan convençuts que es brindarà una programació d'alta qualitat que omplirà tots els racons d'Argentona de teatre, humor, circ, dansa, música i tota mena d'espectacles per a tots els públics.

MEDI AMBIENT

1.320 kg de residus recollits en el Let's Clean Europe

Argentona s'ha sumat un any més a la iniciativa solidària Let's Clean Europe de sensibilització ambiental, conservació i neteja dels boscos i l'entorn natural. Es va dur a terme el dissabte 7 de maig i es van recollir 1.320 kg de

GRUP DE MUNTANYA D'ARGENTONA

runes i deixalles, entre els quals destaquen 600 kg de pneumàtics, 200 kg de rebuig i 230 kg de voluminosos.

La jornada, organitzada per l'Ajuntament d'Argentona, l'Institut d'Argentona i les entitats Burriac Runners, el Grup de Muntanya, el Consell per la República i Friday for Future, va aplegar noranta-sis voluntaris. Sílvia Requena, membre del Grup de Muntanya d'Argentona, assegura que en aquesta edició hi va haver menys participació, però que entre tots "van aconseguir pentinar tota la zona planificada". Requena agraeix la participació dels alumnes i professors de l'Institut d'Argentona i el Freta de Mataró.

D'altra banda, tant el Grup de Muntanya com l'Ajuntament d'Argentona demanen a la ciutadania que visiti l'entorn natural, que ajudi a la detecció de furgonetes i vehicles de transport sospitosos que es mouen per la muntanya. D'aquesta manera es vol evitar abocaments de grans volums, com és el cas dels

pneumàtics, que són altament contaminants i molt perillosos per al medi ambient.

ESPORTS

Argentona acull la primera Maresme Bowl

El dissabte 21 de maig Argentona va acollir la primera edició de la Maresme Bowl, una festa del futbol americà que pretén consolidar-se. Els convidats van ser els Mules, un equip universitari de la lliga 3 dels Estats Units que van arribar a Argentona dissabte al migdia i van marxar a mitjanit a Sitges, on estaven allotjats. A la tarda els esperaven una selecció de jugadors maresmenecs al camp municipal. Els nord-americans van guanyar 63 a 0 i van mostrar la seva qualitat a més de tres-centes persones que omplien les grades.

El president del club argentoní, Marc Güell, reconeix que els juga-

dors dels Mules “tenien una velocitat d’execució el triple que la nostra” i “anant al 60 o al 70%” ja van aconseguir passar-los per sobre. Güell destaca “la professionalitat dels Mules en tots els sentits”, tant en la capacitat econòmica com en els fonaments, ja que “aquesta gent neix amb això, viu d’això i per a molts d’ells és la seva carrera universitària o esportiva”. Tanmateix, Marc Güell admet que “va ser un dia perfecte, increïble, una experiència molt bona”. Amb “l’objectiu complert” assegura que intentaran organitzar una segona edició de la Maresme Bowl amb un altre equip universitari. “Ho tenim bastant coll avall”, sentència.

ESPORTS

La creu i la cara dels sèniors del CBA

Final de temporada trepidant per als **sèniors del CBA**, que disputaven els play-offs per mantenir o pujar de categoria. La creu, el sènior A femení de Susana Portabella, que deixarà de ser equip de Primera Catalana. De poc els ha servit les dues últimes victòries a domicili contra el Barça i el Martinenc. Portabella afirma que acaben la temporada “una mica tocades”, però amb ganes de començar a construir un nou projecte, continuista i amb algunes noves cares.

El CBA mantindrà presència a Primera Catalana gràcies a l’ascens aconseguit pel sènior masculí de Jordi Ventura. El CBA va guanyar al Gaudí per 55 a 58 en un darrer partit de play-off disputat a Barcelona.

També acaba bé la temporada el Sots-25 masculí del CBA, que no només aconsegueix l’ascens a Tercera Catalana —i es converteix en sènior

B—, sinó que també s’ha proclamat sots campió de Barcelona i sots campió de Catalunya en les finals a quatre disputades el mes de juny.

MEDI AMBIENT

S’estrena el punt de recàrrega de vehicles elèctrics

El mes d’abril va entrar en funcionament una estació de recàrrega semi-ràpida de vehicles elèctrics, amb una potència de 22Kw. Ubicat entre l’Ajuntament i l’antic Ajuntament, permet carregar fins a dos vehicles

simultàniament, reduint així els costos d’instal·lació i l’impacte sobre l’entorn.

El punt ha obert una polèmica política, ja que el seu ús és gratuït. Tots per Argentona i PSC ho critiquen, mentre que el govern argumenta la necessitat d’“incentivar la compra de vehicles elèctrics”. Així i tot, no es descarta que la recàrrega sigui de pagament en un futur.

El mes de maig l’estació de recàrrega de cotxes elèctrics va registrar el doble d’usos del primer mes de funcionament, amb un total de 247 usos. La xifra suposa una mitjana de vuit càrregues al dia, i un consum de 2414,9 kwh.

CLUB BÀSQUET ARGENTONA

EPÍGRAF

Compte enrere per a les eleccions municipals

D'aquí a deu mesos se celebraran les eleccions municipals i a Argentona les formacions polítiques comencen a mobilitzar-se per elaborar un programa i aconseguir adhesions. Pel que fa al partit del govern, a hores d'ara, dues de les tres formacions polítiques que conformaven Unitat ja han anunciat que concorreran en solitari el maig del 2023. ERC, amb **Mariona Pascual** com a cap de llista, i la CUP, que no ha fet públic el nom de qui encapçalarà la formació, consideren que és moment de tornar a presentar projecte propi.

Aquest moviment ha esperonat la tercera formació política que es trobava sota el paraigua d'Unitat, En Comú Podem, a intentar bastir una candidatura. Ho farà amb el suport de les entitats i els independents que també s'integren a l'assemblea d'Unitat. Fins i tot, valoren la possibilitat de mantenir la marca d'Unitat.

Tots per Argentona també ha convocat ja la primera assemblea ordinària per a definir el seu projecte per al 2023. Els de Montse Capdevila volen tornar al govern mantenint la fórmula d'agrupació d'electors. Per a fer-ho, han creat diverses taules sectorials on es treballaran les propostes que s'inclouran al futur programa electoral. Tot i això, encara no han fet públic qui encapçalarà el projecte.

El retorn d'**Eudald Calvo** a la primera línia política, sota el paraigua de Junts, és ja una realitat. Després d'haver liderat la candidatura de la CUP, i posteriorment la d'Unitat, Calvo diu que torna perquè li van quedar "moltes coses per fer" i creu que pot ser "útil". Qui quedaria fora de la travessa seria el germà d'Eudald Calvo

dald Calvo i actual cap de llista de Junts per Catalunya - Argentona, Bernat Calvo, ja que és militant del PDeCAT, formació que no s'integra dins de Junts. Bernat Calvo haurà de decidir si lidera una nova proposta política o abandona la militància del PDeCAT per poder-se integrar, novament, a una llista de Junts.

Per la seva banda, el PSC va fent el seu camí particular cap a les municipals. Les darreres setmanes la secció local ha reforçat la seva executiva, donant pes a noms com el de Mar Rodríguez. El calendari dels socialistes preveu escollir alcaldable de cara a la tardor. Tot apunta que l'actual cap de llista, Susana López, repetirà com a número u.

Finalment, després de repudiar les sigles del Partit Popular, un cop passades les darreres eleccions municipals, Fran Fragoso torna a abraçar la marca del PP per presentar candidatura.

Unitat, Tots per Argentona, PSC, Junts per Catalunya i PP són les cinc formacions que actualment tenen representació municipal a l'Ajuntament d'Argentona. De cara a l'any vinent aquest panorama es podria ampliar amb la fragmentació d'Unitat i l'aparició d'altres partits al taulell de joc.

CULTURA

Un cartell mediterrani, imatge de l'Argillà 2022

Una aquarel·la de tons blaus i terra, titulada 'Terrissa a vessar', ha estat la imatge de la 42a edició del concurs de cartells Argillà Argentona, que s'ha celebrat entre l'1 i el 3 de juliol. La proposta és obra de Gemma Jiménez, una santcugatenca llicenciada

en Belles Arts, que treballa a parts iguals l'aquarel·la i la ceràmica. Jiménez ha confessat que fa dotze anys que visita la fira i que s'ha inspirat "en el que ha vist". "He volgut transmetre una mica la idea de Mediterrani i el moment d'estiu en el qual es fa la fira, per això els colors més frescos com el verd oliva, el sol i l'aigua de mar", confessa l'artista.

L'obra de Gemma Jiménez es va imposar als altres seixanta-quatre treballs presentats al concurs. Des-

prés de veure les propostes competidores, l'artista ha assegurat que li han agradat molt les obres que han obtingut una menció especial i afirma que és interessant com es parteix "de la mateixa idea i concepte", però com la gent "diu coses molt diferents".

El cartell guanyador d'Argillà 2022 quedarà exposat permanentment a l'espai que té habilitat el museu en el vestibul d'entrada, junt amb els cartells guanyadors d'edicions anteriors.

SOCIETAT

El Patronat de la Vellesa busca relleu

Joan Forns i Jordi Garcia, integrants del Patronat de la Vellesa, fan un pas al costat i busquen relleu. Forns i Garcia expliquen que han organitzat la Festa de la Vellesa durant tants anys i consideren que al Patronat li anirà bé un canvi. Creuen que es necessita “gent nova que tingui altres idees i pensaments de fer-ho diferent” perquè ells no poden “millorar-ho més ja”. A més, Garcia ha apuntat que els integrants del Patronat “tenen certa edat” i necessiten “una mica de tranquil·litat”.

La Festa de la Vellesa se celebra el tercer cap de setmana de setembre i hi participen tots aquells majors de 75 anys que s’hi inscriuen. Consta d’una missa, una passejada, un àpat i un homenatge als padrins de la festa. També inclou un espectacle final, una de les activitats més costoses d’organitzar. Tot i això, **Joan Forns** i **Jordi Garcia** animen tothom a agafar les regnes del Patronat perquè “no és una feina continuada de tot l’any” i amb la confiança que els tindran “a la seva disposició sempre” per a qualsevol consulta i ajuda.

PARTICIPACIÓ

El futur de la Plaça de Vendre es decidirà en un procés participatiu

El govern d’Argenton ha decidit fer un procés participatiu per a decidir el futur de la **Plaça de Vendre**. Aquest és un dels anuncis que el govern va fer a la reunió de poble celebrada el mes de juny. Pere Móra, regidor d’Obres Públiques, va explicar que el projecte de la Plaça de Vendre es troba aturat

perquè “les previsions del govern sobre aquest espai ja no tenen sentit”. I és que preveien “dues parades de mercat i una cafeteria” per “activar comercialment” la zona, i “la iniciativa privada ja ho ha fet”. Per aquesta raó, Móra va anunciar que serà la ciutadania qui decidirà què cal fer a la Plaça de Vendre a través d'un procés participatiu que s'iniciarà al setembre.

SERVEIS

La Companyia d'Aigües d'Argentona detecta un frau massiu

El cap de setmana de l'11 i el 12 de juny es va produir una situació de frau col·lectiu i simultani en el subministrament d'aigua. Segons la Companyia d'Aigües d'Argentona, la ràpida detecció i resposta, per part dels operaris, va evitar avaries i haver d'aturar el subministrament. Toni Peralta, gerent de la companyia, ha explicat

a Ràdio Argentona que l'alarma la va fer saltar “un consum concentrat i massificat que no permetia que els dipòsits es recuperessin”. De fet, el volum de l'aigua que es consumia va estar a punt d'obligar a la interrupció del servei.

Peralta no ha volgut fer públic quina va ser la zona en la qual es va produir la incidència “per no estigmatitzar-la”. Considera que la situació la van generar un grup d'abonats “que no es van comportar correctament, però la resta no en tenen cap culpa”. El gerent també aventura que, “a causa de l'onada de calor, suposo que van decidir que era un bon moment per omplir les piscines”.

Un cop detectat el consum inusual, operaris de la companyia van ocupar-se, durant tot el diumenge 12 de juny, de treballar per trobar l'origen de la incidència. Els treballadors van fer una “batuda d'urgència” comprovant i verificant els comptadors de la zona i en van detectar un total de 15 manipulats. El gerent de la companyia creu que

el nombre de comptadors manipulats havia de ser superior, donat que veïns de la zona van alertar altres usuaris de la inspecció d'urgència. Aquest incident s'ha produït precisament un any en què la xarxa està rebent moltes crítiques per part d'usuaris per les deficiències del servei. Des de la companyia es respon que s'estan intentant resoldre, tot assenyalant que “la xarxa pateix d'anys de manca d'inversió”. Tanmateix, segons Toni Peralta, la situació viscuda el cap de setmana del 12 de juny perjudica “tremendament” l'estat de la xarxa. Peralta recorda que “Aigües d'Argentona és una empresa pública, propietat de tots els vilatans, si la gent fa mal ús de les canonades, no només les fa malbé, sinó que a més, absorbeix el temps dels operaris que s'han d'ocupar de perseguir el frau, en lloc de fer tasques de manteniment”.

Pel que fa als infractors identificats, la Companyia d'Aigües d'Argentona presentarà demanda contra els titulars del servei.

EN BREU

Coses de la Vila

ENTITATS

Nou sardanes argentonines en un CD

Fa mesos que els **Amics del Ball d'Argentona** estan fent una recerca de sardanes on els autors s'haguessin inspirat en la nostra vila. N'han trobat un total de set, i ara volen editar un CD incorporant-ne dues més, obra de l'argentoní Jaume Abril. La presidenta dels Amics del Ball, Maria Soler, i un dels integrants de l'entitat, Joan Ramon, asseguren que Argentona ha estat font d'inspiració de sardanes gràcies al tradicional Aplec de la Font Picant que se celebrava cada 1 de maig.

A banda del CD, a la tardor els Amics del Ball organitzaran un acte a La Sala, on la cobla Maricel interpretarà les nou sardanes. També hi participaran altres colles, una d'elles la Xàldiga, impulsora de la sardana espectacle.

ESPORTS

El club d'escacs, campió de la Lliga Catalana

El **Club d'Escacs d'Argentona** s'ha proclamat campió de la Lliga Catalana en la categoria de Primera Provincial, una posició que els permet pujar de categoria i jugar a Preferent la pròxima temporada.

Els argentonins van guanyar al Sant Quirze en una final molt igualada, on van haver de remuntar un 4 a 2 quan faltaven de deu minuts per acabar. El president del club, Josep Anton Capdevila, assegura que va ser una de les competicions més emocionants que recorda, ja que la final va acabar amb empat i el vencedor es va decidir a través dels punts acumu-

lats. També admet que s'han superat les expectatives amb escreix perquè "l'objectiu era la permanència".

CULTURA

EL Premi Burriac es transforma en beca

El govern ha decidit transformar el premi Burriac en la Beca Burriac de recerca històrica. L'anunci, així com les bases de la nova convocatòria, s'ha fet a través del web municipal.

Segons Àngel Puig, regidor de cultura de l'Ajuntament d'Argentona, el canvi respon a la "voluntat de potenciar la participació".

D'aquesta manera, els aspirants a la beca no hauran de presentar un treball finalitzat, sinó una proposta breu d'investigació que pot abraçar els camps de la història, l'arqueologia o l'antropologia. La persona guanyadora de la beca tindrà un any per dur a terme la seva investigació i disposarà de quatre mil euros, dotació que dobla la que s'assignava amb el premi Burriac.

Amb el suport de:

Exculpats

El passat mes de febrer es va posar punt final al malson viscut per quatre regidors i exregidors de l'Ajuntament d'Argentona

LA JUSTÍCIA HA absolt definitivament Pep Masó, Xavier Collet, Miquel Mendoza i Ferran Armengol dels càrrecs per presumptes delictes societaris i de malversació de fons públics. La denúncia la va interposar fa dotze anys el regidor d'Agrupació Argentona, Fèlix Rosa, que ara haurà de fer front als costos de tot el judici.

La sentència recull que ha quedat demostrat que els acusats no van cometre cap delictes en el procés de liquidació de l'empresa municipal Argentona Projectes.

Es tanca així un episodi que ha durat dotze anys i que, a banda del tràn-

gol judicial, ha comportat conseqüències en l'honor i la imatge dels afectats.

Cap de Creus: Dotze anys després, heu quedat exculpats. Quina sensació us queda?

Xavier Collet: Després d'haver esperat molt, de molta feina i de molta preocupació, ara és un moment de molta satisfacció. No és una sentència qualsevol, està molt ben raonada. Demuestra tot el que havíem dit nosaltres i assenjala un fet molt poc habitual, que els acusadors van actuar amb mala fe i ara hauran de pagar les costes del judici. Per tant, molt satis-

fets perquè la victòria és total.

Ferran Armengol: Ho subscric, tot i que l'angoixa que han hagut de patir Collet i Mendoza, en Pep Masó i jo ens l'hem pogut estalviar. Nosaltres dos ja vam quedar exculpats amb anterioritat. El mateix dia del judici el jutge ens va fer aixecar del banc dels acusats i ens va retirar la imputació.

Xevi, t'has sentit més assenyalat?

XC: És clar! Jo havia estat el president d'Argentona Projectes, havia estat al davant del Consell d'Administració, per tant, la denúncia es dirigia, en bona part, cap a mi i cap en Miquel

Mendoza, com a membre del consell d'administració en representació del govern. Però, de carambola també els hi va tocar al Pep Masó, que era l'alcalde, i en Ferran Armengol, com a regidor d'Hisenda.

FA: Contra qui tenia l'ull posat en Fèlix Rosa, era en Xevi Collet. Per intentar aguantar l'acusació contra ell ens van fer servir als altres d'afegitó. Però el jutge se'n va adonar.

Per explicar el cas ens hem de remuntar a l'any 2007, quan el govern de Tots per Argentona i CiU va decidir liquidar l'empresa municipal Argentona Projectes. Per què calia tancar-la?

XC: En primer lloc, perquè la modificació de la llei de contractes del sector públic establia nous requisits que complicaven molt la gestió d'una empresa pública com Argentona Projectes i en deixaven tocada la seva viabilitat. En segon lloc, feia set anys que Argentona Projectes no tenia activitat i, per tant, cap ingrés. De fet, el 2006 s'havia hagut de fer una ampliació de capital

No és una sentència qualsevol, demostra tot el que havíem dit i assenyala que els acusadors van actuar amb mala fe

perquè s'havia quedat sense. Era una empresa que no tenia personal, no tenia béns, no tenia res. Finalment, ens vam trobar amb uns contractes desconeguts, signats el 2004, que obligaven l'empresa a pagar uns imports, que encara la feien més inviable.

Fèlix Rosa va acusar-vos de delictes de falsificació de comptes, ocultació d'informació i malversació de fons públics. En què va poder basar les seves acusacions?

XC: En res. Fèlix Rosa feia acusacions i amenaces, sovint, contra tot hom i sense fonament.

FA: De fet, no podíem informar d'uns contractes que desconeixíem i que vam haver de recuperar fora de la seu de la societat d'Argentona Projectes.

Aquests contractes els havien signat els antics propietaris de Can Doro i l'exregidor d'Urbanisme Jordi Pinart, i donaven dret a unes indemnitzacions en cas que no es desenvolupés el projecte urbanístic que s'havia proposat

urbanístic que s'havia proposat el govern d'ENTESA - PSC. I això és el que finalment va passar, va guanyar les eleccions i va retirar el projecte.

XC: No eren indemnitzacions, eren obligacions. Els contractes establien el compromís d'Argentona Projectes de donar uns locals, als antics propietaris, a un preu molt barat. Per tant, si s'hagués fet el projecte, s'haurien donat uns locals. Com que no es va fer el projecte, l'Ajuntament havia de pagar el seu valor. A més, aquest pagament el va ordenar un jutge i no el va haver d'assumir un govern de Tots per Argentona, sinó el posterior.

Quan va ser coneixedors de l'existència dels contractes?

XC: Vam entrar al govern el juny del 2007 i els propietaris van començar a venir amb els contractes, a finals del 2007 inicis del 2008.

Quina va ser la teva reacció?

XC: Em vaig quedar de pedra. Ningú en sabia res. I els informes de Secretaria van ser molt durs considerant els contractes il·legals. Els propietaris havien signat unes permutes amb Argentona Projectes i aquesta havia passat les opcions de compra a Mas Vilanova. Al seu torn, Mas Vilanova havia de pagar als propietaris quan es tanqués l'operació. Tanmateix, les dificultats urbanístiques i la controvèrsia política i social van endarrerir l'operació. El 2004, quan s'acostava la data de caducitat de les opcions de compra, els propietaris van començar a pressionar l'Ajuntament, per sortir-ne més beneficiats, amenaçant de retirar-se i, per tant, d'avortar l'operació. Llavors Argentona Projectes, veient l'operació en risc, va cedir oferint arranjaments de locals i locals a un preu molt baix, a canvi de res. Això era el que qüestionava l'informe de Secretaria.

El més greu va ser la gestió que es va fer des de l'Ajuntament. Es van rentar les mans i ens va deixar sols.

Un jutge va decidir que aquests contractes s'havien de pagar.

XC: Està clar! Però una cosa és que els contractes fossin il·legals, i una altra què s'ha de fer amb ells. Al final, l'única manera de solucionar-ho era portar-ho al jutjat i que ho digués un jutge. I el jutge, després del mandat de Tots per Argentona, va dictaminar que els contractes s'havien de pagar.

Una jutge va estimar el cas i us va portar a judici.

XC: Va ser un moment molt dur, no ho vam entendre. Però la sentència ha deixat molt clar que el paper de la jutge i el fiscal d'instrucció ha sigut molt trist. Davant d'un remenat de moltes coses, en comptes de mirar-ho i aclarir-ho, ho van tirar endavant.

Heu patit un perjudici econòmic.

FA: Ens vam haver de pagar la defensa. L'Ajuntament va dir que se'n

faria càrrec si ens absolien. A més, durant uns dies vam tenir l'amenaça de l'embargament de les nostres propietats.

XC: Vam haver de pagar els advocats i una fiança de 180 mil euros, que vam assumir posant a disposició els nostres habitatges. Però el més greu va ser la gestió que se'n va fer des de l'Ajuntament. Vam estar unes setmanes, molt llargues, pendents de si decidien continuar pagant-nos les defenses. Però se'n van rentar les mans i ens van deixar sols.

Un polític imputat ha de poder continuar exercint?

XC: S'ha de qüestionar com es tracten aquests casos. Hauríem d'haver deixat la nostra tasca política durant cinc anys? Aquí el tema de fons és l'ètica i això requereix un risc. No es pot resoldre tot amb el mateix article, s'ha de prendre partit. Des de Tots

per Argentona, quan ens hem trobat en casos d'imputació o de rumors, el que hem fet és demanar que se'ns expliquin les coses per poder valorar amb coneixement. Això no va passar llavors. Quan Eudald Calvo era alcalde, vam oferir-nos a donar explicacions, però a ningú li va interessar. I això que tots coneixíem i havíem patit en Fèlix Rosa. Però quan l'atac va ser cap a nosaltres, s'hi van posar de perfil.

El codi ètic de la majoria de partits obliga a la renúncia davant d'una imputació.

XC: Per això estic molt orgullós de no formar part d'un partit, sinó d'una agrupació d'electors. A TxA el primer de tot són les persones, no és el partit. Que algú d'un partit hagi de plegar d'avant d'una imputació, sigui certa o no, és una injustícia molt gran! I això passa perquè el partit sempre

passa per davant. Nosaltres vam donar totes les explicacions a l'assemblea, posant els nostres càrrecs a disposició, i l'assemblea va decidir que havíem de continuar. Els ho agrairé sempre.

El ple d'abril va aprovar una moció, per unanimitat, en la qual s'instava a restaurar la imatge i l'honor dels quatre encausats. Això és possible?

FA: No, de fet, el que em va afectar més va ser els dubtes que es van generar entre amics i familiars. També que sortís als mitjans i, després, no es digués res de l'absolució.

XC: Vivim en un poble i això va ser una bomba. Molts mitjans en van parlar, no només en l'àmbit local, també mitjans comarcals i generalistes. Estem acostumats a notícies de corrupció, però quan et toca a tu t'afecta molt. Jo agraiïa que la gent m'ho preguntés, perquè em donava l'oportunitat d'explicar-me. Quanta gent no pregunta i es queda amb el que diuen les notícies!

Els mitjans han d'informar quan s'admet una denúncia contra un càrrec públic?

XC: És clar que han d'informar. Però pràcticament cap mitjà va explicar la nostra versió. En molts casos van limitar-se a reproduir el que ja havia dit un altre mitjà. Es van escriure moltes mentides.

En Pep Masó no ha pogut veure el final de tot plegat.

XC: Quan es va obrir el judici ja vam sortir molt contents, perquè tant ell com en Ferran Armengol ja en van sortir innocents. En Pep estava satisfet i més ho hauria estat ara sabent que tots hem estat exculpats i que ha quedat demostrada la mala fe dels acusadors. ■

‘Qui ens ha ajudat, ha estat la gent’

La Kateryna Tverdokhlibm (35) va arribar a Argentona el mes de març amb les seves filles, l'Anhelina (10) i la Daryna (4), fugint de la guerra. Amb elles ja són prop de quaranta les persones que s'han refugiat a la vila provinents d'Ucraïna.

TOT I QUE els mitjans de comunicació cada cop assenyalaven més la proximitat del conflicte, la Kateryna Tverdokhlibm no s'ho podia creure quan, el 24 de febrer, la guerra va esclatar al costat de casa. Viu a Vasylykiv, una ciutat a trenta quilòmetres al sud de Kiev, al costat del riu Stuhna. A dos quilòmetres del nucli urbà hi ha una base aèria que va ser clau durant la Guerra Freda. Però aquest enclavament els va convertir en objectiu estratègic per a les tropes russes que no van trigar a bombardejar-lo amb míssils.

“Ens vam despertar un dia a les cinc del matí amb el so de les bombes. Al cap d'uns dies vam veure caure paracaigudistes que pretenien capturar l'aeroport”. Patir l'esclat bèl·lic al costat de casa, en un municipi sense refugis, va avocar la Kateryna a agafar les seves filles i, en companyia d'una amiga i la seva filla, travessar el país amb tren buscant un lloc segur. Enrere quedaven el seu marit, els seus pares i gran part de la família. Les dues dones i les tres nenes, van parar a diferents ciutats fins que una companya de feina la va posar en contacte amb una família argentoniense disposada a acollir. “Sempre havia volgut venir a Barcelona, però mai hauria pensat que ho faria d'aquesta manera”, lamenta.

Un cop en lloc segur, la informació que li arriba de casa és confusa. Per una banda, sap que les botigues i les empreses tornen a obrir, no obstant això també li ha arribat que des-

prés de l'atac a l'aeroport, les tropes russes van destruir cases, un institut de secundària i benzineres perquè els habitants no es poguessin desplaçar. A més, molt a prop, a la ciutat de Bucha els invasors han perpetrat una massacre entre la població civil que ha commocionat la comunitat internacional.

Nova vida a Argentona

Amb tota l'angoixa viscuda, i la pena d'estar separada dels seus, la Kateryna ha iniciat una nova vida a Argentona. Es considera afortunada perquè pot seguir treballant telemàticament. Forma part del departament financer d'assajos clínics d'Astrazeneca i la farmacèutica ha facilitat el treball a distància als treballadors que han fugit de la guerra. Això li permet conservar un salari, però no ha tingut la mateixa sort la seva mare, que és metgessa i, com a funcionària, ha vist com l'estat li retalla dràsticament el sou, al mateix temps que el cost de la vida es multiplica per quatre. “Les pensions de jubilació són de 50 euros al mes i les de maternitat de 25 euros”, detalla i afegeix: “El govern concentra les prestacions a les zones d'Ucraïna on estan vivint la guerra més directament. Però les prestacions més altes són de 200 euros i només per a la gent que ha perdut la feina. Evidentment, són prestacions que no permeten assumir el cost del l'habitatge, el menjar i els serveis de llum, aigua i gas”.

La Kateryna i les seves filles són tres de les prop de quaranta perso-

nes refugiades d'Ucraïna que viuen a Argentona. El drama humanitari ha activat una xarxa de voluntariat que s'ha organitzat sota el nom d'Argentona Acull. En formen part tant les famílies acollidores, com altres veïns de la vila que fan tasques d'acompanyament, com per exemple, acompanyar-los a fer excursions per conèixer Catalunya i permetre que per unes hores, les famílies acollidores recuperin el seu espai a casa.

“Qui s'ha mogut és la gent i les institucions properes, l'Estat i la Generalitat ens han deixat tirats. Nosaltres no hem acollit per tenir ajudes, és una qüestió de solidaritat. Però quan en una llar passes de tres persones a nou, les despeses es desapareixen”, explica Quim Calvo, acollidor.

La preocupació de Calvo és comuna entre les famílies acollidores que es debaten entre la impotència davant la passivitat de les administracions i la voluntat de no deixar tirades

unes persones que viuen una situació dramàtica. “L’Ajuntament, en canvi, ha respost ràpidament i bé. Ens han ajudat a tramitar l’empadronament, la targeta sanitària. A més, l’àrea de Benestar Social té acords amb Càritas i Creu Roja que aporten lots de menjar, roba, targetes de transport, targetes telefòniques”.

El ministeri d’Inclusió es va comprometre a cobrir amb els fons europeus totes les despeses derivades de l’acollida d’ucraïnesos de les comunitats autònomes i la resta d’administracions, tot i que no se sap quan arribaran aquests diners.

Des del departament d’Igualtat i Feminismes s’han compromès a reforçar els recursos d’ajuda “en les pròximes setmanes i mesos, i en la mesura que l’Estat transfereixi els Fons Europeus”. I, mentrestant, són les famílies les que han d’assumir de la seva butxaca el cost econòmic d’auxiliar els refugiats.

70% en xarxes familiars

Segons dades de la **Generalitat**, a Catalunya hi ha registrats **20.486 refugiats ucraïnesos**, el **70% dels quals** estan allotjats en **xarxes familiars** i de proximitat, i el **30% en dispositius d’allotjament d’urgència**. Quan arriben, poden sol·licitar una protecció temporal, que els dona accés a la salut i l’educació, i dret a treballar. Si ho volen,

La Kateryna assegura que “si no fos per la situació que m’ha portat aquí, diria que la meua vida aquí és molt bona. El lloc, la gent... No podia esperar tanta amabilitat”. L’emoció és a flor de pell, però el dia a dia la fa tirar endavant. “No tinc massa temps, he de dur les nenes a escola, recollir-les, fer el dinar i la resta de temps que tinc, treballo. A més, he començat classes de català”, explica.

La Kateryna considera que les seves filles s’han adaptat amb facilitat, especialment la petita. “Ella està contenta, ho viu com si fos un viatge. Està feliç a l’escola, ha fet amics, va a la piscina... Sempre somriu. La gran també ha fet amics i va a classe de música i dansa. Però al principi estava molt trista”. De fet, admet que totes tres enyoren molt el pare i hi ha moments en què la distància se’ls fa molt dura, sobretot perquè no veuen un final proper a la història que els ha tocat viure. ■

D'Argentona al món

Un estiu a Estònia, jugar a bàsquet als Estats Units o anar a l'institut a Oregon. Són algunes de les experiències d'argentonins que han decidit marxar a l'estranger. En Pol, la Laura i la Jana tenen una cosa en comú: són joves i han sortit de la zona de confort per conèixer noves maneres de fer i de viure.

A LA LAURA li van oferir una beca per jugar a bàsquet i estudiar als Estats Units. “Quan m’ho van dir vaig dubtar perquè el meu nivell d’anglès no era gaire alt i ho trobava un canvi de rutina molt gran”, diu. Però ràpidament va tenir clar que els Estats Units serien la seva llar durant els anys vinents. Les beques esportives permeten compaginar la universitat amb els entrenaments, però no són l’única via per estudiar a l’estranger..

Cada vegada hi ha més joves que s’interessen per aquests projectes de

mobilitat internacional. Prova d’això és que d’ençà de la pandèmia, alguns dels projectes que s’impulsen des del Maresme han triplicat el nombre de persones que hi estan interessades. De fet, ja fa anys que el Consell Comarcal del Maresme ofereix assessoria a diversos municipis de la comarca. L’objectiu, diu Clara Avecillas, assessora de mobilitat internacional, és “apropar a la població jove totes les opcions de mobilitat que estan al seu abast”.

Un dels projectes més sol·licitats pel jovent de la comarca són els vo-

luntariats del Cos Europeu de Solidaritat. Avecillas detalla que un dels primers “cops de realitat” després de preguntar per projectes de mobilitat és que “depenen molt del nivell econòmic de la família”. Però aquests voluntariats, subvencionats amb fons europeus, donen l’oportunitat a joves “amb ganes d’explorar, créixer i trencar la rutina” de passar un màxim de 12 mesos col·laborant en projectes sense ànim de lucre.

Una de les altres alternatives per a aquells nois i noies que no es poden permetre viure un any fora de casa són els voluntariats en camps de treball. En aquests casos, a més, Avecillas destaca que “és una bona opció per a aquells que tinguin dubtes, perquè són estades curtes que poden ser un pas previ a una experiència més llarga”. I aquesta va ser l’aposta d’en Pol, un jove argentoní que va passar unes setmanes a un camp de treball d’Estònia. Allà li van oferir allotjament i àpats a canvi de recollir troncs, tallar llenya o recol·lectar plantes medicinals. “La feina no es feia gens avorrida i teníem temps per conèixer gent, fer activitats o descansar”, explica en Pol, que afegeix que mai no s’ho havia plantejat, no perquè no li agradés la idea, sinó “perquè ho desconeixia”. Però a partir de l’experiència que li va fer arribar altra gent, ell i uns amics es van animar a provar-ho: “el que més valoro de l’estada és que estava molt ben organitzat, t’ajuda a ser autosuficient i conèixer cultures diferents”, diu.

És aquesta oportunitat per a conèixer gent nova i altres maneres de fer i de viure que els joves que han fet un intercanvi posen en valor. En

Peu de foto. FIRMA FOTO

els projectes de llarga estada, afegeix Clara Avecillas, es construeix, a més, un nou “projecte vital”. En aquests casos, és molt important saber que “no tot serà com t’imaginaves i hauràs de fer un procés d’adaptació i d’anar-te adequant a les circumstàncies”.

La Jana, una argentonina que ha anat a fer primer de Batxillerat a Oregon, sap molt bé què és passar per aquest repte: “les meves pors eren estar nou mesos fora de la meva zona de confort, en un país amb un estil de vida completament diferent i lluny de família i amics”, confessa. I tot i que reconeix que els primers mesos no va gaudir tant com li hagués agradat, afirma orgullosa que una vegada s’ha adaptat està “gaudint al 100% de l’experiència” i no deixa d’aprendre en cap moment.

Més enllà de l’idioma

Tot i que tant la Jana com la Laura destaquen que han après molt anglès i d’una manera molt més senzilla i pràctica, aquest no és l’únic aprenentatge que s’emporten de

l’intercanvi. Per a la Jana, estudiar a Oregon li ha servit per “aprendre a valorar les coses”. La Laura, que té previst acabar els estudis als Estats Units, diu que està tan integrada que, ara, el procés d’adaptació l’ha de fer cada vegada que torna a casa: “quan he vingut de visita m’he trobat que tinc els horaris completament desquadrats”, admet.

Clara Avecillas, assessora de mobilitat del Consell Comarcal del Maresme, té clar que “no es pot marxar en calent ni per fugir de res”. Tot i que l’imaginari diu que les coses fora sempre són millors, Avecillas puntualitza que això no sempre és així: “és important tenir un cert punt de maduresa i saber que ens podem trobar amb entrebancs, que ens hauríem d’anar posant a prova i sortejar els diferents obstacles que puguin aparèixer”.

Tot i això, la gran majoria de gent que ha marxat a l’estranger “ja no para mai més quieta”. La Laura, la Jana i en Pol coincideixen que no dubtarien a repetir l’experiència, i Avecillas afegeix que aquests inter-

canvis suposen un abans i un després: “vagi bé o vagi malament, són un punt d’inflexió”.

Els plans de futur de la Jana passen per marxar a fer la universitat fora o anar a visitar el lloc on està vivint ara. I té clara quina és la recomanació que faria a tothom que s’estigui plantejant marxar: “no han de tenir por, han de ser oberts i gaudir al màxim de cada instant, perquè és una experiència que passa molt ràpid”.

En Pol també vol fer un altre intercanvi “per continuar millorant l’anglès, però sobretot per conèixer altres llocs, cultures i persones”. I la Laura, que de moment continuarà estudiant i jugant a bàsquet als Estats Units, comenta quina seria la seva combinació vital perfecta: “tenir les facilitats de combinar esport i estudis que em donen els Estats Units, però amb la gent que tinc a casa”. I als joves que volen marxar, els recomana que ho facin, però que “tinguin en compte totes les possibilitats” per escollir la que els sembli més adient. ■

Lectures d'estiu - Argentona 2022

XXII^a tardor literària

4t curs de Lectures Contemporànies

A 2/4 de 8 del vespre a la Biblioteca Joan Fontcuberta

Noruega
Rafa Lahuerta Yúfera

Premi Llibreter de l'any 2021

Rafa Lahuerta

Estes esgarradores memòries ficcionades relaten la trajectòria singular d'Albert Sanchis Bernell, un viatge als budells d'una València que ha desaparegut: la ciutat fluvial delimitada per les ombres de la muralla islàmica, l'esperit del Mercat i una percepció lúcida i tràgica de l'existència.

Un retrat implacable del misteri i el sentit d'una vida inexorablement unida a uns carrers que no han sabut pensar-se, on la indiferència i el desamorament han anat de la mà, davant d'una sonoritat que, amb tot, exhala encensals d'optimisme i tendresa.

Dijous, 6 d'octubre

Manuel Alias

El periodista Manuel Alias és el primer corresponsal de TV3 i Catalunya Ràdio a Moscou. Durant tots aquests anys de notícies i reportatges, ha recollit històries extraordinàries que no cabien en una crònica, però que ajuden a entendre el país en tota la seva complexitat. Una nena de cinc anys que va contemplar astoràcia, mentre plantava patates amb l'àvia, l'aterratge de Iuri Gagarin, el primer cosmonauta de la humanitat.

L'autor rastreja amb olfacte de reporter els grans temes que singularitzen aquest país de guerra i poesia, però també els fets quotidians més propers, els que afecten els seus veïns i a ell mateix, i que resulten igualment potents als ulls dels lectors. Història, literatura, política, tradició, clima extrem, conflicte i una bellesa autèntica, singular, feta de paraules i testimonis. Aquesta és la matèria primera sobre la qual Manuel Alias construeix el relat poliedric d'un territori i una gent fascinants.

Dijous, 13 d'octubre

Narcís Comadira

ELS MOVIMENTS HUMANS

Narcís Comadira

Aquest llibre, *Els moviments humans*, troba el títol d'un vers de Dante a la Comèdia (Paradís XXXIII, 37). Aquest vers forma part de la famosa pregària de Sant Bernat a la Mare de Déu, aquella que comença amb la també famosa contradicció en què es diu a Maria que és filla del seu Fill. El títol del llibre és també el títol del primer dels poemes que conté, que apareix a manera de pròleg. Aquest poema l'he dedicat a Salvador Mas i a Maria Fernanda Codina; en un memorable viatge a Viena, ells, grans coneixedors de la ciutat, ens van portar, a la Dolores i a mi, al cementiri Central. Allà, com tothom sap, hi ha les tombes de molts músics famosos: Beethoven, Schubert, Brahms, Schönberg, etc. Sobre la mort de Mozart, que no hi és, Salvador Mas em va il·lustrar amb detalls que jo desconecia. Gràcies.

Dijous, 20 d'octubre

Irene Pujadas

Els desperfectes són vint-i-un contes que abraça la grolleria i l'humor negre i que exploren qüestions com els finals «de l'amistat, de l'amor, de la vida», els consells dels altres, els periquitos perduts, els bons àpats, els moviments de l'escriptura, les formes de la fe o la manera, sovint esperpèntica, com els humans afrontem les tragèdies. Àgils i llegidors, senzills en la forma i profundament vitals en el contingut, els contes d'*Els desperfectes* formen un conjunt irreverent i incòmode, entre hilarant i pertorbador.

Dijous, 27 d'octubre

Lectures a l'Hort del Rector

Dia: 29 d'octubre de 2022 • Lloc: Hort del Rector • Hora: de 12 a 13 h

Organitza:

Col·laboren:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Institut de les Lletres Catalanes

CARTA DE L'ALCALDESSA

Recuperem les nostres festes

Sense la participació de la ciutadania i la implicació de les entitats, no seria possible

Gina Sabadell

Alcaldeessa d'Argentonina

D

esprés de dos anys molt condicionats per les restriccions d'aforaments i limitacions sanitàries provocades per la pandèmia, de mica en mica anem recuperant les activitats i festes populars. .

Mentre que l'any passat vam haver de reinventar una Diada de la flor sense les tradicionals catifes de flors, aquest any hem pogut gaudir tant de l'elaboració de les catifes com de la Trepitjada i l'Ou com balla i els diversos racons de la vila guarnits amb motius florals.

En el cas de la Fira de ceràmica, hem optat per mantenir la ubicació al pati de l'escola Bernat de Riudemeia, però amb l'ull posat en una futura ubicació a la plaça Nova ombrejada que acabi de consolidar la transformació de la Fira iniciada fa set anys amb el canvi de dates o l'edició limitada del càntir d'autor. Felicito als Amics del Museu per l'encertada elecció del càntir d'aquest any que, a més, per primera vegada és obra d'una dona.

Després d'escalfar motors amb aquestes dues diades tan arrelades a la cultura argentonina, ara és el torn de les festes populars per excel·lència: les festes majors. Al juliol és el torn de les festes dels veïnats de Madà i les Ginesteres, a l'agost la Festa Major i al setembre la Festa del Cros .

Aquest any viurem una Festa Major plena d'actes tradicionals tan emblemàtics com les cercaviles a càrrec de la Colla de geganters i grallers i dels Diables d'Argentonina, les activitats entorn del càntir que organitzen els Amics del Museu, la Garrinada o el pregó que enguany anirà a càrrec del Futbol Club Argentonina que commemora els cent anys del club.

Hi ha un element comú sense el qual res de tot això no seria possible: la participació ciutadana i la implicació de les entitats argentonines.

A totes i a tots, un any més, moltes gràcies!

UNITAT

L'aliança criminal Espanya - Marroc

La nostra terra ha de ser d'acollida, sí.
Però per a tothom

Ara fa uns dies, Espanya i el Marroc van assassinar gairebé una quarantena de persones a la tanca de Melilla. Les imatges parlen per si soles i no cal afegir-hi res. El que sí que cal dir, i ben fort, és que no podem tolerar aquestes situacions. Perquè no va ser un fet aïllat. És sistemàtic. El racisme i la violència institucionals actuen com una màquina de matar a la frontera sud d'Espanya i de la UE. Les polítiques migratòries europees castiguen i deshumanitzen tot aquell que difereix dels trets occidentals hegemònics.

La llengua, aquí, és molt important: el poder fa servir paraules com "assaltants violents", "sense papers", "immigrants il·legals" per treure la humanitat d'unes persones que fugen de la misèria i de la guerra i ens les presenten com una "nosa" que cal eliminar. No ho podem permetre. No podem deixar que a nosaltres ens manipulin ni, sobretot, que a elles les assassinin amb total impunitat.

El president espanyol parla de màfies. Són un problema? Evidentment. Però amb màfies o sense la gestió fronterera recau solament en el seu govern i el marroquí, i desviar-ne l'atenció, a banda d'ineficax, és un insult i una falta de respecte encara més gran envers les persones a qui han segat la vida a la tanca de Melilla.

L'aliança espanyola amb el Marroc se salda amb vides. Primer, amb l'abandonament del Sàhara al març. Ara, amb la connivència absoluta amb la brutalitat policial.

No podem mirar cap a una altra banda. Si bé rebem amb els braços oberts els qui arriben de la frontera nord, també ho hem de fer amb qui arriba pel sud. Hem de continuar lluitant per les vides de totes les persones, sobretot les més vulnerabilitzades. La nostra terra ha de ser d'acollida, sí. Però per a tothom.

Per això, des del govern d'Unitat · Argentona per la República hem volgut denunciar aquests fets intolerables amb un comunicat de rebuig i una moció al ple municipal.

TW @unitatargentona
FB /unitatargentona

IG unitatargentona

TOTS PER ARGENTONA

La fira al carrer!

O donem a la fira un plus d'identitat o
l'any que ve la fem al poliesportiu

No entenem aquesta insistència a voler fer veure que la fira de ceràmica Argillà d'aquest any ha anat tan bé. No entrarem aquí en discussions eternes sobre el seu èxit o no, només volem dir que la volem al carrer. Perquè la volem gaudir tots, la volem gaudir passejant pel carrer Gran, passejant pel centre històric d'Argentona, volem que la fira sigui l'excusa per sortir al carrer i trobar-nos, i fer poble, i fer petar la xerrada amb els amics, veïns o coneguts.

I també volem que els visitants s'estiguin una bona estona a Argentona omplint els carrers, les terrasses dels bars, els restaurants i els bancs de la plaça. Volem que vinguin a la fira i visitin Argentona. Volem que vinguin a Argentona i visitin la fira. Volem ensenyar el nostre poble i sentir-nos-en orgullosos. Volem que la fira doni vida al poble i estem convençuts que el poble també donaria vida a la fira.

És que si no és així, no té sentit. La fira de ceràmica ha d'estar lligada al poble, com havia sigut fa anys. I no és qüestió de modernitat, ni de tendències, ni de pandèmia, és qüestió de model de poble. O donem a la fira de ceràmica un plus d'identitat argentonina o l'any que ve ens diran de fer-la al poliesportiu o, posats a fer, a Mataró que té millors comunicacions.

La fira s'ha quedat nua, i nosaltres no volem fer veure que no ho veiem. Despullada de la Festa Major de Sant Domènec i desterrada dels nostres carrers, ha perdut els seus orígens i la seva identitat. Si no agonitza ara ho farà aviat. Com enyorem els anys de Fira i Festa Major juntes!

TW @TxArgentona
FB /totsperargentona

T 609 945 932
W totsperargentona.com

PSC

Resoldre els grans assumptes

Encarar les dificultats derivades de les crisis econòmiques

Encarem el final del mandat 2019-2023 sense que haguem resolt la major part dels grans assumptes que el poble té plantejats: plaça de Vendre, la Velcro, biblioteca municipal, obres i recepció d'urbanització de Can Cabot - Can Raimí, inversions necessàries en la xarxa d'abastiment d'aigua, adequació de carrers: asfaltats i reparació de voreres...

Per primera vegada en aquest mandat, els romanents o sobrants del pressupost de l'any passat, es podran fer servir per fer inversions necessàries per al poble, després que cada any insistíssim en el fet que calia fer la liquidació a temps. En els anys anteriors, com que es liquidaven tard, no es podien invertir i només servien per amortitzar crèdits i tornar diners a la banca.

El grup socialista vam votar a favor de la injecció de 3,3 milions d'euros per a ser invertits d'aquí a Cap d'Any en: millores de carrers, xarxa d'aigua i altres serveis públics. Per nosaltres no quedarà.

Si bé, com sabem, la trajectòria del govern municipal en l'execució del pressupost ha estat pessima, fins ara. Fins i tot la Sindicatura de Comptes ha subratllat en el seu Informe, de data 2022, "el grau baix d'execució de les inversions", que no arriba ni tan sols al 30% en cada exercici, des del 2019.

D'altra banda, després d'haver pogut celebrar de nou, ja al carrer, l'Argillà, felicitem a tothom per la Festa Major d'estiu, moment de trobada de tots els veïnats i de tots els argentonins, tant dels que viuen aquí com dels qui són fora i tornen per aquesta ocasió.

Desitgem que la festa de Sant Domènec es converteixi en motiu de gran celebració a tots els racons de la vila i que ens permeti a tots recuperar forces per encarar les dificultats derivades de les crisis per les quals estem passant, i superar-les. Inclosa la del "grau baix d'execució de les inversions". Que el sant ens escolti!

T 667182993

TW @PSC_Argentona

W argentona.socialistes.cat

JUNTS X CATALUNYA

Combatre el vandalisme

El Ple aprova una moció de JxCat per combatre el vandalisme

El Ple del 4 de juliol va aprovar una moció de JxCat Argentona per combatre els actes vandàlics. Agraïm el suport dels grups municipals que hi van votar a favor, atès que tant l'incivisme com el vandalisme ens han de preocupar, com a Ajuntament però també, i sobretot, com a ciutadans. Hem de combatre-ho amb determinació.

La moció assenyalava diversos fronts: 1) augment de la prioritització en les sancions i mesures educatives; 2) més educació i sensibilització a la ciutadania sobre els problemes derivats del vandalisme; 3) Impulsar la restauració de façanes i parets privades que hagin patit pintades vandàliques; 4) Reparació immediata en cas d'acte vandàlic contra propietats municipals -per evitar que perduri en el temps i, paral·lelament, desincentivar-ne la comissió-. En definitiva, combatre el vandalisme i l'incivisme per tenir un poble net, que és el que ens mereixem tots.

L'endemà del Ple, el regidor del PP, va justificar a Ràdio Argentona el seu vot en contra de la moció argumentant que el seu partit n'havia presentat una de similar l'any 2012 (que no va poder recuperar) i donant per fet que ens l'havíem copiada. No ens avenim de la sorpresa d'aquesta excusa, per diversos motius: 1) JxCat hem presentat moltes mocions al llarg dels 3 anys de legislatura, totes sobre temes diversos i sempre oberts al consens; 2) fa 10 anys ni tan sols existíem com a grup municipal i alguns dels integrants de la formació encara no ens coneixíem; 3) tenim la mirada enfocada cap al futur i, lluny de posar el nas en mocions d'altres grups, la nostra prioritat són les iniciatives en pro del poble d'Argentona; 4) com que tant el PP com nosaltres compartim la preocupació pel vandalisme creixent, ens hauria agradat que s'adherís a la proposta i, d'aquesta manera, demostrar i reforçar el seu compromís amb el missatge.

Aprofitem per desitjar-vos bona Festa Major d'estiu de Sant Domingo!

TW @PerArgentona

FB / Junts per Catalunya Argentona

PARTIT POPULAR

Devolver Argillà donde corresponde

El balance de este año ha sido francamente lamentable y desastroso

Siempre hemos dicho que es muy importante escuchar a los vecinos, a los comerciantes, a la gente de Argentona. ¿Sabéis por qué? Porque Argentona es el proyecto común de todos nosotros. ¿Y sabéis lo que no nos gusta? Cuando se toman decisiones que únicamente benefician a unos pocos individuos que terminan malogrando la buena imagen de nuestro pueblo.

Argentona era (y sigue siendo) conocida por la Fira de l'Argillà. ¿Pero cuál es el balance de este año? Pues francamente lamentable; desastroso; decepcionante. Y no lo decimos nosotros: ¡lo denuncian los propios feriantes y comerciantes!

Desde el Partido Popular de Argentona – Fran Frago – llevamos años denunciando esta situación. El nuevo formato de la Fira de l'Argillà es deplorable.

¿Qué queremos? Que se vuelva al formato anterior. Hay que aprovechar el momento en que Argentona está llena de gente; gente que viene de fuera para disfrutar de nuestro pueblo.

¿Y cuándo es eso? Durante la Fiesta Mayor de San Domingo: del 3 al 6 de agosto. De este modo, devolveríamos la Fira de l'Argillà al lugar que le corresponde.

Debemos invitar a la gente que nos visita a que pase el día entero en Argentona: que vuelvan las paraditas con comida y artesanía; que la gente pueda disfrutar de música y buen ambiente; que la gente pueda visitar la Fira de l'Argillà y el museo; que la gente se quede a comer y a cenar en Argentona. Un día en completo, vaya; un día en familia y con amigos.

¡Escuchemos a los vecinos! ¡Escuchemos a los comerciantes y a los feriantes! A ellos nos debemos.

Para acabar, desde el Partido Popular de Argentona y en nombre de nuestro concejal, Fran Frago, os deseamos a todos unas felices y merecidas vacaciones de verano. ¡Feliz Fiesta Mayor 2022!

TW @PPArgentona

FB /PopularsArgentona

REGIDORES I REGIDORS ARGENTONA

GINA SABADELL
UNITAT

Alcaldesa, Administració General, Serveis Econòmics i Comunicació

JOAN MARIA PASQUAL
UNITAT

1r tinent d'a., RRHH, Serveis Socials, Salut, Medi Ambient Benestar Animal i Cohesió

MONTSE CERVANTES
UNITAT

2a tinent d'alcaldia, Mobilitat, Policia, Serveis i Espai Públic i Festes

ÀNGEL PUIG
UNITAT

3r tinent d'alcaldia, Urbanisme, Cultura, Patrimoni, Ocupació i Cooperació

QUIM PEREJOAN
UNITAT

4t tinent d'alcaldia, Educació, Esports

PERE MÓRA
UNITAT

5è tinent d'alcaldia, Obres Públiques i Habitatge

LAURA GÁLLEGO
UNITAT

Juventut, Igualtat, Participació, Transparència i Mitjans de Comunicació

ANNA SÁNCHEZ
UNITAT

Promoció Econòmica i Gent Gran

MONTSE CAPDEVILA
TxA

XAVIER COLLET
TxA

MONTSE MATAS
TxA

JOAN MARTÍN
TxA

SUSANA LÓPEZ
PSC

JOSEP ARENAS
PSC

BERNAT CALVO
JxC

CRISTINA MAYNOU
JxC

FRAN FRAGO
PP

**MÉS INFORMACIÓ
I CONTACTES A:**
argentona.cat/corporacio

Regidors: Unitat (U): 8 | TxA: 4 | PSC: 2 | JxC: 2 | Fran Fragoso (FF): 1

ACORDS DEL PLE MUNICIPAL ORDINARI DE 4 D'ABRIL				
PROPOSTES I MOCIONS		SÍ	NO	ABSTENCIÓ
Mobilitat	Augment tarifes dels serveis urbans d'autotaxis d'Argentona per a l'exercici 2022	17: Unanimitat	-	-
Recursos Econòmics	Expedient de modificació de crèdits núm. 02/2022 del pressupost municipwal de l'exercici 2022	11: Unitat, Junts x Cat i PP	-	6: TxA i PSC
Serveis	Acord per l'aprovació inicial de la modificació dels estatuts de la societat Aigües d'Argentona	13: Unitat, TxA i PP	2: PSC	2: Junts x Cat
	Aprovació 1a. pròrroga del contracte de serveis del manteniment de l'enllumenat públic, semàfor, piona i control energètic en el Terme Municipal d'Argentona	17: Unanimitat		
Obres Públiques	Aprovació inicial projecte reurbanització veïnat de Madà- 2021/3212	17: Unanimitat	-	-
	Suspensió de Llicències POUM PA-12 Can Cirés	17: Unanimitat		
Promoció Econòmica	Aprovació del conveni de col·laboració i delegació de competències entre el Consell Comarcal del Maresme i l'Ajuntament d'Argentona per al desenvolupament del Projecte "La ruta de la Guerra Civil al Maresme", cofinançat pels Plans de foment territorial del turisme 2019 de la Generalitat de Catalunya l	17: Unanimitat		
	Aprovació del conveni -i annex- amb el Consell Comarcal del Maresme per a la delegació parcial de competències en la prestació dels projectes: "Rehabilitació de les voreres, escocells del carrer Bellavista" i "Suport administratiu en la represa d'activitats administratives amb increment d'atenció al públic per situació covid en el marc de la política activa d'ocupació", en el marc del programa TREBALL I FORMACIÓ 2022	17: Unanimitat		
Mocions i Interpel·lacions	Moció del grup municipal Unitat – Argentona per la República, en suport al dret d'autodeterminació del poble Sahrauí	12: Unitat, TxA	2: Junts x Cat	2: PSC
	Interpel·lació del grup municipal PSC-CP, relativa a l'espai jove del Cros			
	Interpel·lació del grup municipal Tots per Argentona, relativa al Pla d'accessibilitat			

ACORDS DEL PLE MUNICIPAL ORDINARI DE 2 DE MAIG				
PROPOSTES I MOCIONS		SÍ	NO	ABSTENCIÓ
Alcaldia	Modificació de l'ordenança fiscal núm. 69 Reguladora Serveis Piscines	8: Unitat	8: TxA, Junts x Cat i PP	2: PSC
Mocions i Interpel·lacions	Interpel·lació del grup municipal PSC-CP, per a la creació d'un espai públic d'esbarjo per als gossos (correcà o parc caní), al barri del Cros			
	Interpel·lació del grup municipal PSC-CP, relativa al projecte de rehabilitació i ampliació de l'antic l'Escorxador per a equipament de joventut			
	Interpel·lació del grup municipal PSC-CP, relativa a la necessitat de dotar de mitjans humans necessaris el departament d'Intervenció i de retre comptes al pobre			
	Interpel·lació del grup municipal PSC-CP, relativa a la contractació i finançament de la redacció del projecte i la direcció d'obres de les urbanitzacions Can Raimí i Can Cabot			
	Interpel·lació del grup municipal Tots per Argentona, relativa al punt de recàrrega de cotxe elèctric			

Segueix el Plens Municipals a Ràdio Argentona

18.30 h

Cada primer dilluns de cada mes

104.6 FM

ANTONIO GAILLARD CLOUCHIER, A ARGENTONA

FRANCESC COSTA

Antonio Gaillard Clouchier (1874-1943), casat amb Rosa Marcoz, era un enginyer químic industrial de nacionalitat francesa radicat a Barcelona, molt conegut pels seus invents i patents. Entre d'altres, sabem que l'any 1907 inventa un procediment per fer àcid sulfúric, que patenta als Estats Units. De fet, la part central del seu negoci era la gran fàbrica de productes químics i abonaments que tenia a Montgat, al barri de les Mallorquines.

Però com que era molt enginyós també es va dedicar a un mercat ben nou, el dels cotxes, així en l'exposició d'automòbils de l'any 1919 presenta un mecanisme revolucionari, el Commande Gaillard, «el mismo capitán general de Catalunya, en su visita, alabó especialmente tal invento, después de examinarlo con el merecido detenimiento. En el stand tuvimos ocasión de ver un modelo lujosísimo, construído para S.M. el Rey.»

Diu la premsa que era «desde muchos años ventajosamente conocido en el mundo industrial y científico por sus inventos patentados y en explotación en el mundo entero. Consiste la Commande Gaillard en un aparato para poner en práctica un procedimiento patentado en todos los países que permite á toda persona que va en automóvil, poder ella misma, en cualquier momento, durante la marcha disminuir la velocidad del coche independientemente de la voluntad del chauffeur y ademas economizar de 15 a 30 por 100 de bencina, es decir, que comprando este aparato se compra la tranquilidad.» Notem que el 1930 era membre de l'Associació de Fabricants d'automòbils d'Espanya.

Gaillard va ser un dels promotors del tramvia de Montgat a Tiana inaugurat l'any 1916, un trajecte de 3,3 km que va substituir la tartana del

Com un de tants benestants de la capital, es va fer bastir una torre a Argentona i ho va fer al turó d'en Calopa, un lloc de privilegi

Peral. Ben aviat tira endavant la iniciativa d'establir el tramvia de Mataró a Argentona, presentant la sol·licitud el 5 de desembre de 1917, ja que era «persona con experiencia por su participación en el tranvía de Mongat a Tiana.» El permís el va rebre el 3 d'agost del 1926 i dos anys després transfeireix els drets a la Compañía Anónima del Tranvía de Mataró a Argentona.

Com un de tants benestants de la capital, es va fer bastir una torre a Argentona i ho va fer al turó d'en Calopa, que obria la vila als forasters, un lloc de privilegi. Cada estiu hi passava els mesos de calor amb la seva família, en un casal de grans dimensions rodejat d'imponents jardins i boscos, amb un mirador a la part de Mataró. Com

Arxiu.

ENRIC SUBIÑÀ

a reconeixement als seus mèrits l'Ajuntament va donar nom a l'Avinguda Antonio Gaillard, que en ple de 23 de febrer de 1939 es canvia per Avenida del Caudillo, i ara és l'Avinguda Puig i Cadafalch.

Gaillard es va arruïnar i ho va perdre tot, i l'any 1935 la Caixa d'Estalvis de Mataró va adquirir en subhasta pública la torre d'Argentona, la va dedicar a colònia infantil, i a la casa del guarda hi va obrir una oficina, la primera fora de Mataró.

La muller de Gaillard mor el juny del 1943 i ell quatre mesos després, quan tenia 69 anys. Llavors vivia a Barcelona, i l'esquela de l'enterrament anuncia que no hi seran presents a la cerimònia ni la filla Yvonne, ni les cunyades, ni les nebodes, i només algun cosí. Què havia passat? ■

Informació i serveis d'interès

Serveis Municipals

ARXIU MUNICIPAL

Plaça de l'Església, 4
673 28 72 09

BÚSTIA DEL CONSUMIDOR

Ajuntament d'Argentona, C. Gran, 61 (SEMPRE)
De 9.30 h a 13.30 h
93 797 49 00

DEIXALLERIA

Carrer Can Carmany, s/n.
Polígon. Ind. Nord
93 756 14 48
DL-DV: de 10 a 13 h i de 16 a 19 h.
DS: de 10 a 14 h i de 16 a 20 h.
DG: de 10 a 14 h.

PARRÒQUIA DE SANT JULIÀ

Plaça de l'Església, 1
93 797 01 59
Informació i acollida: DT i DV: de 7 a 20.30 h.

JUTJAT DE PAU

Carrer Gran, 61
93 797 17 03
DL-DV de 9 a 14.40 h.
Entrevistes amb el jutge: DM i DJ d'11 a 13.30 h

BIBLIOTECA MUNICIPAL

Carrer Gran, 3
DL: de 16 a 20.30h
DM-DV: de 9.30 a 13 i de 16 a 20.30 h
DS: de 10 a 13.30 h

OFICINA DEL BARRI DEL CROS

Plaça Blas Infante, local 17
93 741 26 42

ABS ARGENTONA

Carrer Joan Fuster, 1
93 756 10 92 | 93 756 11 38

- **Atenció a domicili**
Argentona i Òrrius: 93 756 10 92
Sant Miquel del Cros: 93 791 90 84
- **Serveis Socials d'Atenció Primària**
Carrer Gran, 59
93 797 04 86
Cita prèvia: 93 797 04 86 (de 9 a 13 h)

Telefons d'interès

Ajuntament.....	93 797 49 00	Fecsa-Endesa	900 770 077	Escola d'Argentona	93 797 04 15
Polícia Local	93 797 13 13	Oficina de Correus	93 756 12 17	Escoles Les Fonts	93 756 17 13
Ràdio Argentona Directe	93 757 15 50	Aigües d'Argentona	93 797 06 03	EBM Cargol Treu Banya	93 757 51 88
Ràdio Argentona Redacció	93 756 06 24	Gas Natural	900 760 760	EBM El Bosquet	93 797 45 23
Taxi	633 015 000	C.I. St. M. del Cros	93 757 51 88	Museu del Càntir	93 797 21 52
Creu Roja Argentona	93 797 16 56	IES Argentona	93 797 46 10	Biblioteca	93 797 12 15
Ambulància	93 757 88 88	Escola St. M. del Cros	93 799 93 51	Assessor jurídic per a dones	93 797 49 00
Ambulància Creu Roja Maresme (24 h) ..	904 100 318	Escola B. de Riudemeia	93 797 09 56		(Ext.600)

Farmàcies

	Dilluns a divendres		Festius i Guàrdies	Dissabte	Contacte
	MATÍ	TARDA			
Del Cros	9.30h - 13.30 h	17.00 h - 20.00 h	-	9.30h - 13.30 h	Plaça Blas Infante, s/n 93 757 05 01
Guillén	8.00 h - 21.00 h		10.00 h - 14.00 h	9.00 h - 14.00 h	Carrer Gran 22 93 797 12 62
Sindreu	8.00 h - 21.00 h		10.00 h - 14.00 h	8.00 h - 21.00 h	Carrer Barcelona, 26 93 797 14 00
O'Callaghan	9.00 h - 13.30 h	16.30 h - 20.30 h	10.00 h - 14.00 h	9.00 h - 13.30 h	Carretera de Vilassar, 12 93 765 16 85

Obert només si està de guàrdia

cap de creus

AQUÍ TROBARÀS EL TEU CAP DE CREUS

COMERÇOS
D'ARGENTONA

OFICINA D'ATENCIÓ
AL CIUTADÀ

BIBLIOTECA JOAN
FONTCUBERTA I GEL

OFICINA DE BARRI
DEL CROS

Orígens: De nen ja era ocell de bosç, era feliç pujant a la figuera de l'avi. El 77 vaig participar a unes colònies a Cap de Rec a Lles, amb joves d'Argentona i monitors com en Pep Padrós o la Dolors Casabella. Vam anar a dos mil metres, amb tenda de campanya, deu dies. Allà vaig fer el cim de la Tossa Plana i em va entrar la passió pel muntanyisme.

Les grans vies: He participat en l'obertura de vies com "Hereje" al Pedraforca (7C), el Diedre de la Paret del Barbet o La Desirée al Cavall Bernat de Montserrat. Avui continuo escalant setmanalment a Céllecs.

El risc: He perdut algun company. Precisament el que et fa ser conservador és que qualsevol persona pot patir un accident. Mai pots baixar la guàrdia.

Les escaladores: Ara hi ha moltes noies i escalen tant o millor en molts casos. Tenen menys massa muscular però tenen una agilitat i flexibilitat que no té un home. I tenen una elegància escalant que no tenim els homes.

La Filosofia: He competit per mi mateix, no amb els altres. Els graus no ho són tot. L'escalada aporta tranquil·litat, flexibilitat, forma física i salut mental. Això és el que he valorat, és una filosofia de vida. No ho he fet pel nivell, ho he fet per la vida, per sentir-me bé amb mi mateix. L'escalada m'ha permès arribar als setanta-cinc anys amb una sensació de plenitud i seguretat.

L'amistat: Hi ha un lligam emocional molt fort entre companys, estàs a les seves mans. Això perdura. Quan hi ha problemes, superar-los uneix moltíssim i genera una confiança, un lligam molt fort amb els companys, som com germans. Fa més de 30 anys que escalo amb en Pep Botey. Jo faria per ell el que fos i el mateix, ell per a mi.

LA PARET DE LES MENTIDES

Domingo Nieto “L'escalada és una filosofia de vida”

El 4 d'agost, a banda del sant, en Mingo Nieto bufarà les espelmes de 75 estius que no aparenta. El secret no és altre que la pràctica de l'escalada des de fa més de quaranta anys. La seva trajectòria va començar el 1977 a les colònies a Cap del Rec, a Lles de Cerdanya. Després, als vuitanta va reprendre la secció d'escalada del Llaç d'Amistat i posteriorment, amb en Jordi Pou i en Pep Botey, van fundar l'escola d'escalada de Céllecs.